

Maakunnan tila

Katsaus Varsinais-Suomen kehitykseen

Kevät 2026

LOUNAISTIETO

Avoimesti

Varsinais-Suomen liitto
Egentliga Finlands förbund

Maakunnan tila

Katsaus Varsinais-Suomen kehitykseen keväällä 2026

Varsinais-Suomen liitto
Turku 2026

Kannen kuva: Adobe Stock

Varsinais-Suomen liitto
PL 273, 20101 Turku, Puh. (02) 210 0900
kirjaamo@varsinais-suomi.fi
www.varsinais-suomi.fi

Lyhyesti

Varsinais-Suomi vahvisti asemiaan maakuntien EVP-indeksissä

Sivuilla 4–8 tarkastellaan Varsinais-Suomen liitossa kehitettyä maakuntien EVP-indeksiä, joka tarjoaa kokonaisvaltaisen aluekehityksen tilannekuvan elinvoiman, vetovoiman ja pitovoiman näkökulmasta. Vuoden 2026 EVP-indeksissä Varsinais-Suomi sijoittuu jaetulle toiselle sijalle yhdessä Pirkanmaan ja Pohjanmaan kanssa, kaikki 56 pisteellä. Uusimaa jatkaa selvässä kärjessä 77 pisteellä. EVP-vertailun hännille sijoittuvat Kymenlaakso ja Kainuu. Elinvoima- ja vetovoimaindeksien tarkastelussa suuret kasvavat maakunnat menestyvät parhaiten, mutta pitovoimaindeksissä erot maakuntien välillä olivat pienempiä. Vertailussa edellisen vuoden vastaaviin tuloksiin eniten pistemääräänsä kasvatti Lappi, joka nousi erityisesti vetovoimaisuuden ansiosta. Keski-Pohjanmaa, Päijät-Häme ja Etelä-Pohjanmaa sen sijaan kasvoivat elinvoiman vetämänä, kun taas Pohjois-Karjala ja Kymenlaakso paransivat asemiaan pitovoimaindeksillä mitattuna. Varsinais-Suomen EVP-indeksin pistemäärä kasvoi hienoisesti edellisestä vuodesta.

Varsinais-Suomen metsät muuttaneet hiilinieluista päästölähteiksi

Sivuilla 9–12 tarkastellaan Varsinais-Suomen ilmastopäästöjen ja metsien hiilitaseen kehitystä. Vuoden 2024 ennakkotietojen mukaan taakanjakosektorin kasvihuonekaasupäästöt ovat vähentyneet 46 prosenttia vuodesta 2005. Myönteisestä kehityksestä huolimatta liikenteen ja maatalouden päästökehitys ei ole riittävä vuoden 2035 ilmastotavoitteen nähden. Luonnonvarakeskuksen laatima kokeellinen metsien hiilitaseen tarkastelu osoittaa, että Varsinais-Suomen kivennäismaiden puusto on ollut pääosin päästölähde koko tarkastelujaksolla 2015–2023 ja myös turvemaiden hiilinielu on heikentynyt. Hiilitaseen laskenta perustuu puuston ja maaperän hiilivaraston muutoksiin sekä turvemaiden metaani- ja dityppioksidipäästöihin.

Muuttovoitto Aasiasta vahvistaa Varsinais-Suomen väestökehitystä

Sivuilla 14–20 tarkastellaan Varsinais-Suomen viimeaikaista väestökehitystä. Maakunnan väestönkasvu on hidastunut vuodentakaisesta huipputasosta mutta on kuitenkin yhä pitkän aikavälin kehitystä nopeampaa. Varsinais-Suomen väestönkasvu on yksinomaan Turun seudun varassa, ja Turun seudulla väestönkasvu on keskittynyt hyvin voimakkaasti keskuskaupunkiin. Turun lisäksi muut ydinkaupunkiseudun kunnat ovat nopeimmin kasvavien joukossa. Myös Uudenkaupungin väestökasvu oli huhtikuussa maakunnan viidenneksi nopeinta. Varsinais-Suomen väestönkasvu on seurausta maahanmuuton kasvusta. Eurooppalaisten maahanmuuttajien määrä on pienentynyt merkittävästi ukrainalaisten maahanmuuton vähennyttyä. Sen sijaan Aasiasta tulevien maahanmuuttajien määrä on kasvanut, ja aasialaisten maahanmuutto kohosikin vuoden vaihteessa ensimmäistä kertaa Euroopasta tulevaa korkeammaksi.

Työllisyyskehitys jatkuu sitkeän alavireisenä

Sivuilla 21–27 tarkastellaan Varsinais-Suomen työllisyystilanteen viimeaikaista kehitystä. Vielä viime vuoden lopulla näytti siltä, että työllisyysasteen laskun pohja olisi saavutettu. Uusimpien lukujen valossa työllisyyskehitys jatkuu kuitenkin sitkeän alavireisenä. Varsinais-Suomen työllisyysasteen trendikehityksen lasku jatkui vuoden ensimmäisellä neljänneksellä, eikä työttömyysluvuissa merkkejä käännteestä parempaan. Suomen talous kuitenkin kasvoi vuoden ensimmäisellä neljänneksellä, mikä ennustaisi viiveellä myös parempaa työllisyyskehitystä.

Varsinais-Suomi vahvasti asemiaan maakuntien EVP-indeksissä

Maakuntien EVP-indeksi tarjoaa kokonaisvaltaisen aluekehityksen tilannekuvan maakuntien elinvoiman, vetovoiman ja pitovoiman näkökulmasta. Varsinais-Suomi sijoittuu vuoden 2026 maakuntien EVP-indeksissä jaetulle toiselle sijalle yhdessä Pirkanmaan ja Pohjanmaan kanssa. Kaikki kolme maakuntaa saivat tulokseksi 56 pistettä. Uusimaa jatkaa EVP-indeksin selvässä kärjessä 77 pistellä. Seuraavilla sijoilla kärkinelikon perässä tulevat Pohjois-Pohjanmaa, Lappi ja Keski-Suomi. EVP-vertailun hännille sijoittuvat Kymenlaakso, Kainuu ja Etelä-Savo.

Elinvoima-, vetovoima- ja pitovoimaindeksien erillisessä tarkastelussa maakuntien järjestys on hyvin samankaltainen. Etenkin elinvoima- ja vetovoimaindeksissä menestyvät suuret kasvavat maakunnat Uusimaa, Pirkanmaa ja Varsinais-Suomi. Huomionarvoista on, että Pohjanmaa nousee elinvoimaindeksissä selvästi Varsinais-Suomen ja Pirkanmaan ohi etenkin hyvän työllisyystilanteen vetämänä. Vetovoimaindeksillä tarkasteltuna Pohjanmaa jää neljänneksi Pirkanmaan ja Varsinais-Suomen taakse. Vuoden 2026 elinvoimaindeksillä mitattuna heikoimmin pärjäsivät lähellä maan itärajaa sijaitsevat maakunnat ja vetovoimaindeksillä pienet maakunnat, joissa ei ole tarjolla yliopistokoulutusta.

Pitovoimaindeksillä mitattuna maakuntien väliset erot ovat huomattavasti elinvoima- ja vetovoimaindeksien kärkeä pienemmät. Uusimaa on myös pitovoimaindeksin kärjessä, mutta marginaali seuraavina tuleviin maakuntiin on hyvin pieni. Lisäksi erot parhaiten ja heikoiten menestyvien maakuntien välillä ovat pieniä. Pitovoimaindeksin kärkipaikoille nousee myös uusia maakuntia. Pohjois-Pohjanmaa on toisena 58 pisteellä vain 2 pistettä Uuttamaata jäljessä. Kolmantena on Varsinais-Suomi 57 pisteellä ja jaetulla neljännellä sijalla Etelä-Pohjanmaa ja Pohjois-Karjala. Elinvoimaiset Pirkanmaa ja Pohjanmaa sijoittuvat vasta näiden jälkeen. Pitovoimaindeksi nostaakin hyvin esiin, miten maakunnilla voi olla muita vahvuuksia perinteisen aluetaloudellisen menestymisen lisäksi. Asukkaiden hyvinvoinnilla ja hyvinvoinnilla luonnonympäristöillä on myös merkittävää arvoa aluekehityksen kokonaisuudessa.

Maakuntien EVP-indeksi laadittiin keväällä 2026 toista kertaa. Vaikka indeksiin on tehty pieniä muutoksia, voidaan tuloksia silti verrata edellisen vuoden vastaaviin tuloksiin. Eniten EVP-indeksin pistemää-

räänsä kasvatti melko heterogeeninen joukko maakuntia. Nopeimmin kasvoi Lappi, jonka kasvua siivitti erityisesti maakunnan vetovoimaisuus. Keski-Pohjanmaa, Päijät-Häme ja Etelä-Pohjanmaa sen sijaan kasvoivat elinvoiman vetämänä, kun taas Pohjois-Karjala ja Kymenlaakso paransivat asemiaan pitovoimaindeksillä mitattuna. Eniten asemiaan heikensi puolestaan Pirkanmaa, jonka pisteet heikkenivät sekä pitovoimaindeksillä mitattuna. Varsinais-Suomen EVP-indeksillä saama pistemäärä oli hienoisessa 0,2 pisteen kasvussa.

Maakuntien EVP-indeksi muodostuu 30 muuttujasta

Maakuntien EVP-indeksi pohjautuu konsulttitoimisto FCG:n ja sen osana toimiva MDI:n kehittämään elinvoima-, vetovoima- ja pitovoimaindeksiin (EVP-indeksi), jonka tavoitteena on tarkastella kokonaisvaltaisesti ja samanaikaisesti sekä kuntien elinvoimaa että niiden veto- ja pitovoimaa. Maakuntien EVP-indeksissä näitä aluekehityksen ulottuvuuksia tarkastellaan kutakin omalla erillisellä indeksillä (elinvoima-, vetovoima- ja pitovoimaindeksillä), joista jokainen pohjautuu kymmeneen eri muuttujaan. Maakuntien EVP-indeksiä hyödynnetään myös Varsinais-Suomen maakuntastrategian seurannassa.

Elinvoimaindeksissä korostuu alueen kovat elinvoimaindeksit, kuten aluetalous, työllisyys, yritystoiminta ja T&K-menot. Vetovoimaindeksissä painottuvat alueen houkuttelevuutta maakunnan ulkopuolella kuvaavat muuttujat. Pitovoimaindeksissä puolestaan korostuvat alueen sisäiset houkuttelevuustekijät, kuten elämänlaatu, palvelut ja asukkaiden kiinnittyminen alueeseen. EVP-indeksi on näiden kolmen eri näkökulman keskiarvo, ja se tarjoaa laajan ja kokonaisvaltaisen aluekehityksen tilannekuvan.

Maakuntien EVP-indeksi toteutettiin keväällä 2026 toisen kerran. Tämän päivityksen yhteydessä indeksin muuttujiin tehtiin kaksi muutosta. Ensinnäkin vetovoimaindeksissä väestöennustetta kuvaavan muuttujan laskentatapaa muutettiin hieman. Pelkän ennustetun väestömuutoksen sijaan muuttaja kuvaa jatkossa ennustetun väestömuutoksen toteutumista, jolloin myös väestöltään vähenevä alue voi sijoittua hyvin, mikäli asukasluvun pieneneminen on ennustettua maltillisempaa. Toiseksi pitovoimaindeksiin lisät-

tiin uusi Luonnonvarakeskuksen tuottama metsien hehtaarikohtaista nettohiilitasetta eli käytännössä metsien hiilinieluja kuvaava muuttuja. Tällä haluttiin korostaa luonnon hyvinvoinnin roolia aluekehitykselle. Uusi muuttuja korvaa myytyjä teatterilippuja kuvaavan muuttujan, jonka tietojen koostaminen osoittautui haastavaksi.

EVP-indeksi ei ole absoluuttinen aluekehityksen mittari, vaan se tarkastelee maakunnan sijoittumista suhteessa muihin maakuntiin. Indeksien jokaisessa muuttujassa maakunnat asetetaan järjestykseen niin, että parhaiten menestyvä maakunta saa pistemäärän 100 ja heikoimmin menestyvä pistemäärän 0. Muut maakunnat skaalataan näiden väliin niiden saamien muuttujan arvojen mukaisesti. EVP-indeksien pistemäärä on kaikkien muuttujien pistemäärien keskiarvo. Jos maakunta olisi jokaisessa muuttujassa maan kärjessä, se saisi indeksissä 100 pistettä. Vastaavasti jokaisen muuttujan vertailussa hänelle jäänyt saisi indeksissä 0 pistettä. Näin ollen parhaiten sijoittuville maakunnilla kasaantuu indeksien muuttujien kärkisijoja ja heikosti pärjääville maakunnille kasaantuu indeksissä heikkoja sijoituksia. EVP-indeksi muodostuu seuraavien muuttujien uusimmista saatavilla olevista tiedoista.

Elinvoimaindeksi

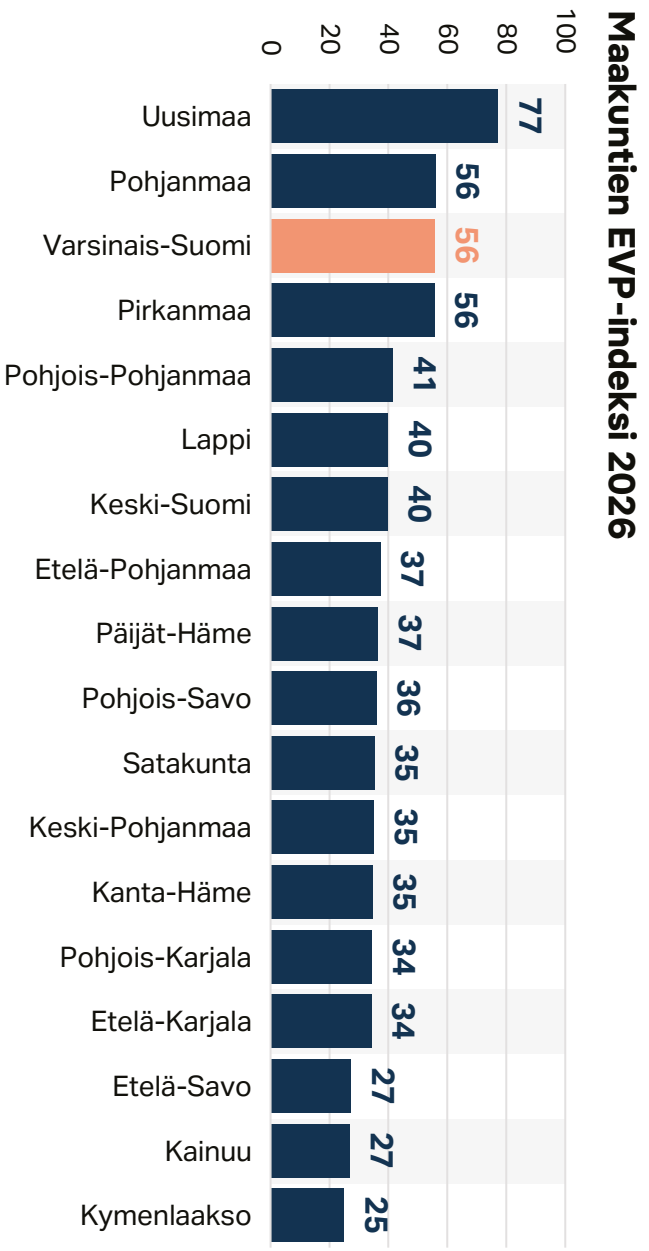
1. 15–64-vuotiaiden työllisyysaste (2025)
2. Avoimen sektorin osuus alueen työpaikoista (2023)
3. CO₂-päästöt per asukas (2024)
4. Asukkaiden käytettävissä olevat nettotulot (2024)
5. BKT asukasta kohden (2023)
6. Väestön koulutustasomittain (2024)
7. TK-menot asukasta kohden laskettuna (2024)
8. Yritystiheys 1000 asukasta kohden laskettuna (2024)
9. Taloudellinen huoltosuhde (2024)
10. Kansallinen terveyst indeksi (2021–2023)

Vetovoimaindeksi

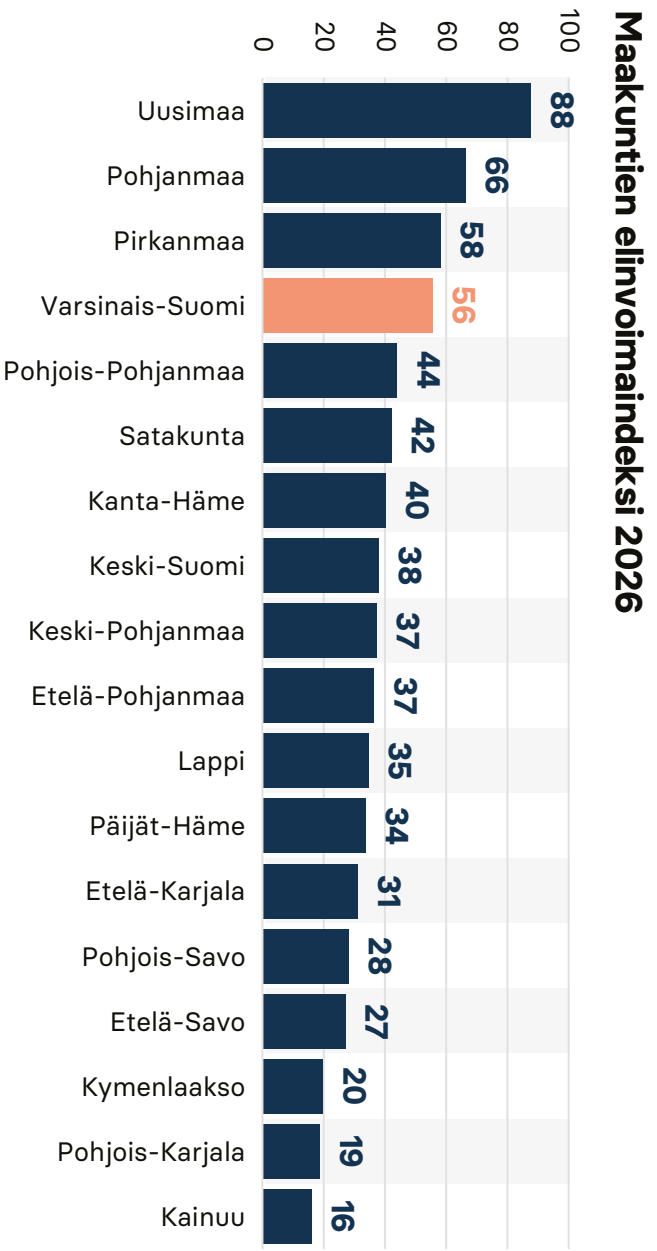
1. Maakuntien välinen tulomuutto kolmen viimeisen tilastovuoden aikana (2022–2024)
2. Maahanmuutto Suomeen kolmen viimeisen tilastovuoden aikana (2022–2024)
3. Väestönmuutos kolmen viimeisen tilastovuoden aikana (2023–2025)
4. Väestöennusteen ja toteutuneen väestönmuutoksen välinen ero suhteessa asukaslukuun (2025)
5. Väestöllinen huoltosuhde (2025)
6. Vieraskielisten osuus väestöstä (2025)
7. Valmistuneiden asuntojen määrä suhteessa 10 000 asukkaaseen kolmen viimeisen tilastovuoden aikana (2023–2025)
8. Yöpymistien absoluuttinen määrä (2025)
9. Korkeakoulujen kaikkien hakijoiden määrä (2025)
10. Vieraskielisten uusien opiskelijoiden osuus kaikista uusista opiskelijoista (2024)

Pitovoimaindeksi

1. Maakuntien välinen lähtömuutto kolmen viimeisen tilastovuoden aikana (2022–2024)
2. Maastamuutto Suomesta kolmen viimeisen tilastovuoden aikana (2022–2024)
3. Vapaa-ajan asuntojen määrä suhteessa 1000 vakituiseen asukkaaseen (2025)
4. Ylemmän korkeakoulututkinnon ja AMK-tutkinnon suorittaneiden jääminen koulutusmaakuntaan kolme vuotta valmistumisen jälkeen (2024)
5. Elämänlaatunsa hyväksi tuntevien osuus kolmen viimeisen tilastovuoden aikana (2020–2024)
6. Koulunkäynnistä pitävien osuus 4. ja 5. luokan oppilaista kolmen viimeisen tilastovuoden aikana (2021–2025)
7. 18–64-vuotiaiden ulkomaan kansalaisten työllisyysaste (2024)
8. Kirjastolainat per asukas (2025)
9. Metsien hehtaarikohtainen hiilitase (2023)
10. Kestävän liikenteen YKR-vyöhykkeillä asuvien osuus koko maakunnan väestöstä (2024)

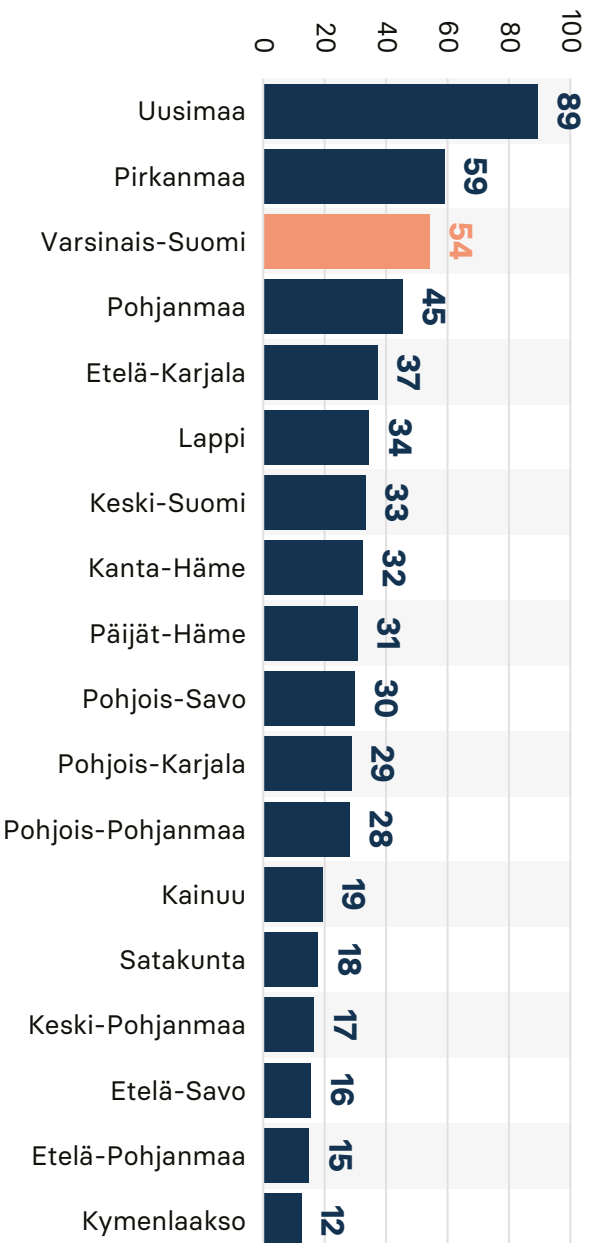

Kuva 1. Maakuntien EVP-indeksi 2026.

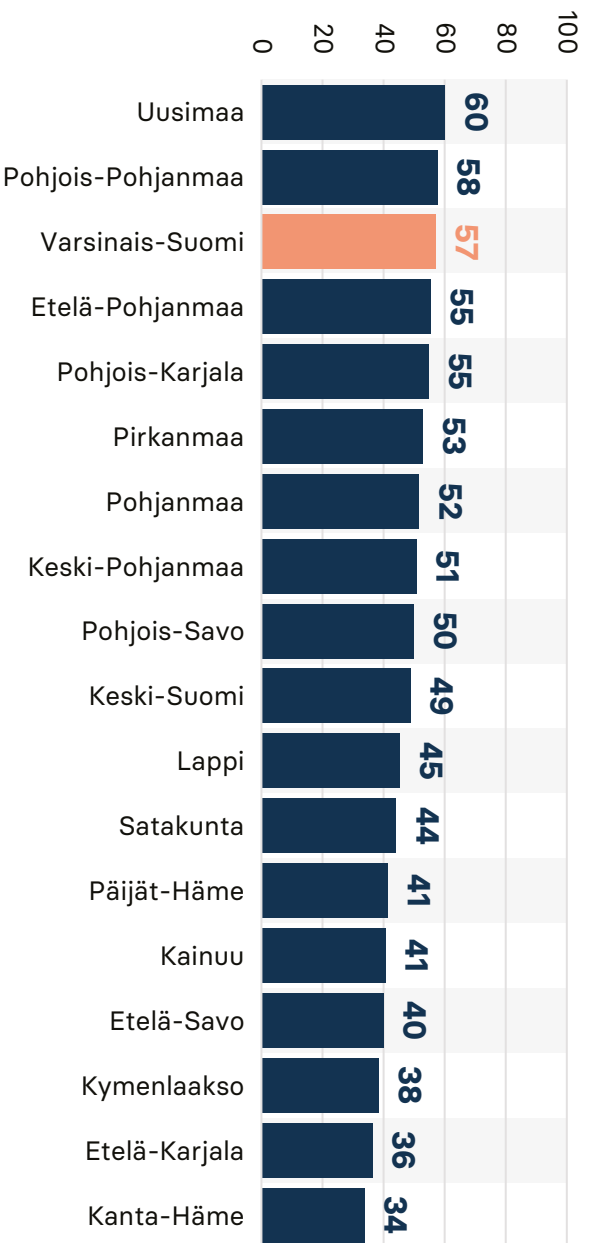
Kuva 2. Maakuntien elinvoimaindeksi 2026.

Maakuntien vetovoimaindeksi 2026

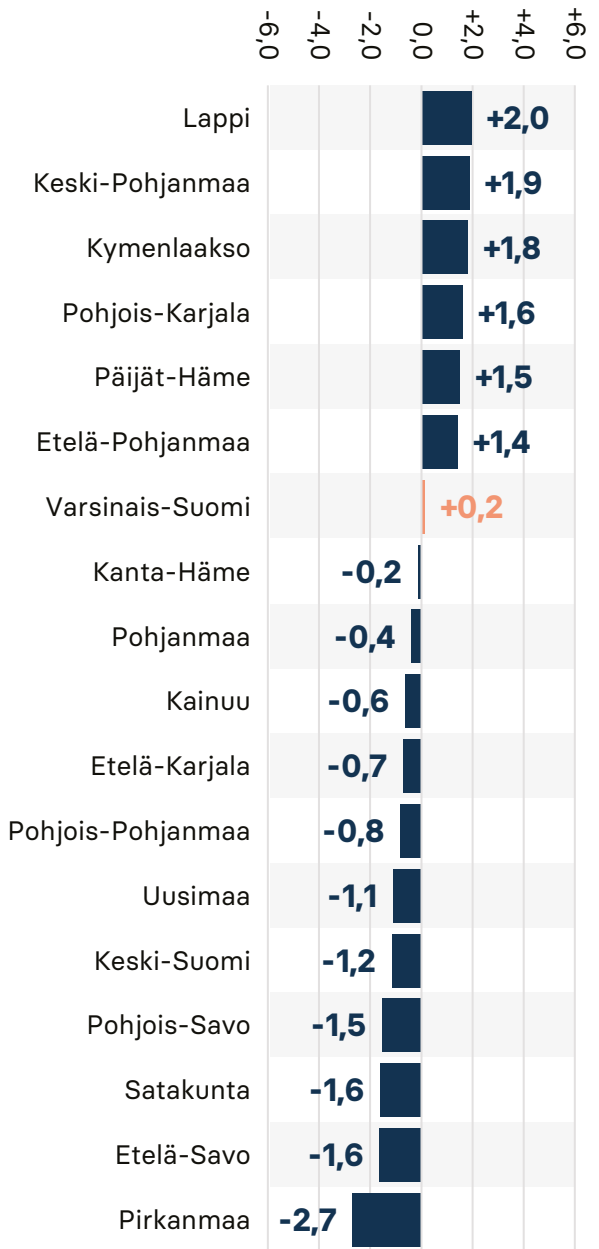
Kuva 3. Maakuntien vetovoimaindeksi 2026.

Maakuntien pitovoimaindeksi 2026

Kuva 4. Maakuntien pitovoimaindeksi 2026.

Maakuntien EVP-indeksin muutos 2025–2026

Kuva 5. Maakuntien elinvoimaindeksin pistemäärän muutos 2025–2026.

Varsinais-Suomen metsät muuttuneet hiilinieluista päästölähteiksi

Vuoden 2024 ennakkotietojen mukaan taakanjako-sektorin kasvihuonekaasut ovat Varsinais-Suomes- sa vähentyneet 4 prosenttia vuodesta 2023 ja 46 prosenttia vuodesta 2005. Suurimmat päästölähteet ovat tieliikenne (33,0 %) ja maatalous (20,6 %). Viime vuosien tapaan merkittävin vähenemä on tapahtunut energiasektorilla. Tämän lisäksi pientä vähenemää on jätteiden käsittelyssä syntyvissä päästöissä sekä kylmälaitteissa ja ilmastoinnissa syntyvissä f-kaasuissa.

Vuoden 2024 ennakkotietojen perusteella tieliikenteen päästöt kääntyivät pieneen kasvuun edeltäviin vuosiin verraten. Tähän voi vaikuttaa alennettu jakeluväite, jonka vuoksi uusiutuvien polttoaineiden osuus polttoainejakelussa väheni. Liikenteen ja maatalouden sektoreilla päästökehitys on vertailuvuosiä tarkasteltaessa riittämätöntä vuoden 2035 kansalliseen päästötavoitteeseen nähden.

Maakunnittainen metsien kokonaishiilitase vuosilta 2015–2023 kuvaa puuston ja maaperän hiilivaraston muutosta (maaperätyypin orgaaninen aine, karike ja kuollut puu) sekä turvemaiden osalta myös maaperän päästämiä metaani- ja dityppioksidipäästöjä. Varsinais-Suomi kuuluu samaan joukkoon muiden

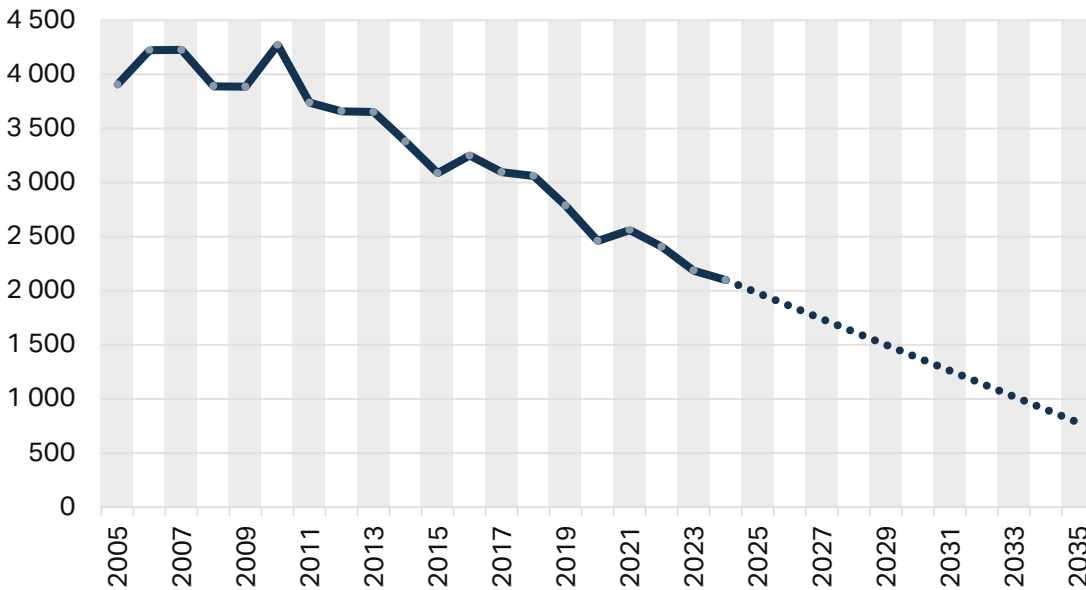
eteläisen Suomen maakuntien kanssa, joissa kivennäismaaperä on kääntynyt nieluista päästölähteeksi. Kansallisesti useimmilla kivennäismailla hiilinielut ovat joko pienentyneet tai kääntyneet päästöjen lähteeksi. Esitetyissä kuvaajissa negatiiviset luvut kertovat hiilinielusta, positiiviset luvut päästölähteestä.

Varsinais-Suomen alueen kivennäismaiden puusto on tilastollisen analyysin perusteella ollut pääsääntöisesti päästölähde koko tarkastelujaksolla 2015–2023. Päästölähde tarkoittaa, että puuston biomassan poistuma on suurempaa kuin sen kasvu. Turvemaiden puusto on koko tarkastelujakson ajan kaikissa maakunnissa nielu. Osassa Suomea, kuten Varsinais-Suomessa, turvemaiden nielu on kuitenkin pienentynyt.

Metsien kokonaishiilitasetta kuvaavaan tilastoon liittyy epävarmuuksia erityisesti otannan suhteen. Joidenkin maakunnallisten tietojen puuttuessa laskennassa on käytetty Etelä- ja Pohjois-Suomen kasvihuonekaasuinventaariossa laskettuja arvoja, joka tasaa maakuntien välisiä eroja. Maakunnan kokonaishiilitaseen tilanteeseen vaikuttavat myös muiden maankäyttömuotojen jakauma päästölähteisiin tai hiilinieluihin.

Varsinais-Suomen kokonaispäästöjen kehitys ja päästötavoite 2035

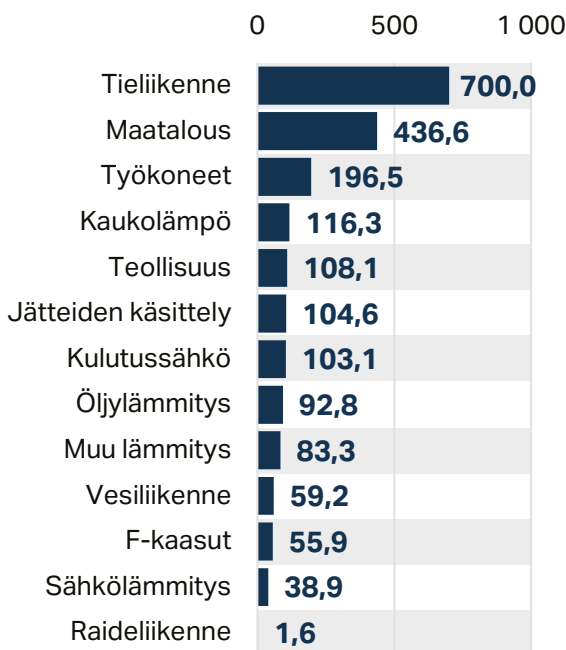
(CO₂e, 1000 t)

Kuva 6. Maakunnan päästöt asukasta kohden laskettuna ovat vähentyneet 46 prosenttia vuodesta 2005 vuoteen 2024. Tietolähde: Suomen ympäristökeskus, vuosi 2024 ennakkotieto.

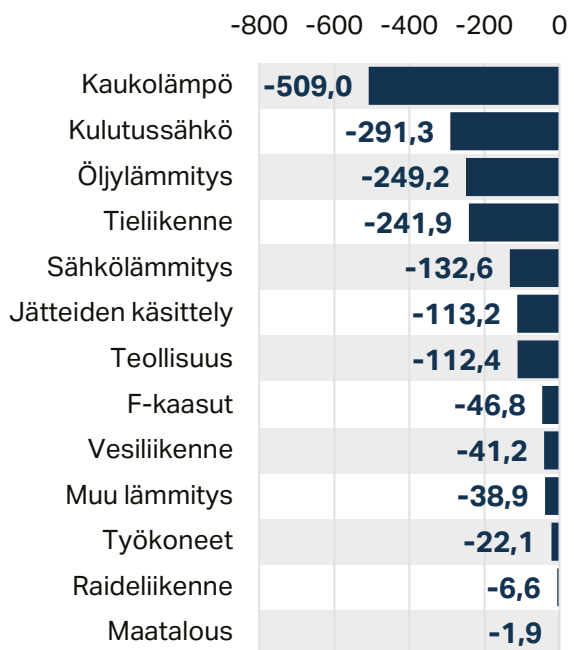
Varsinais-Suomen ilmastopäästöt

2024 (CO₂e, 1000 t)

Varsinais-Suomen ilmastopäästöjen

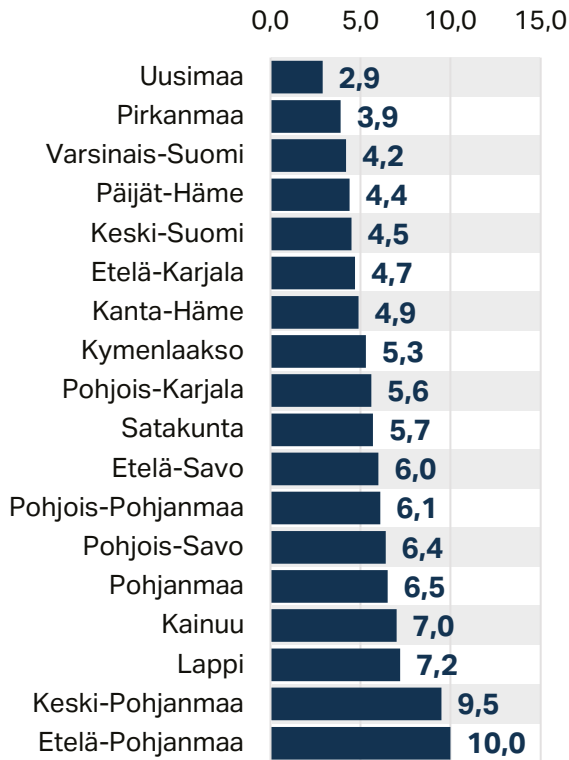
muutos 2005–2024 (CO₂e, 1000 t)

Kuva 7. Vasemmalla päästösektoreiden jakauma vuonna 2024. Oikealla päästösektoreiden vähenemät vuosien 2005 ja 2024 välillä. Tietolähde: Suomen ympäristökeskus.

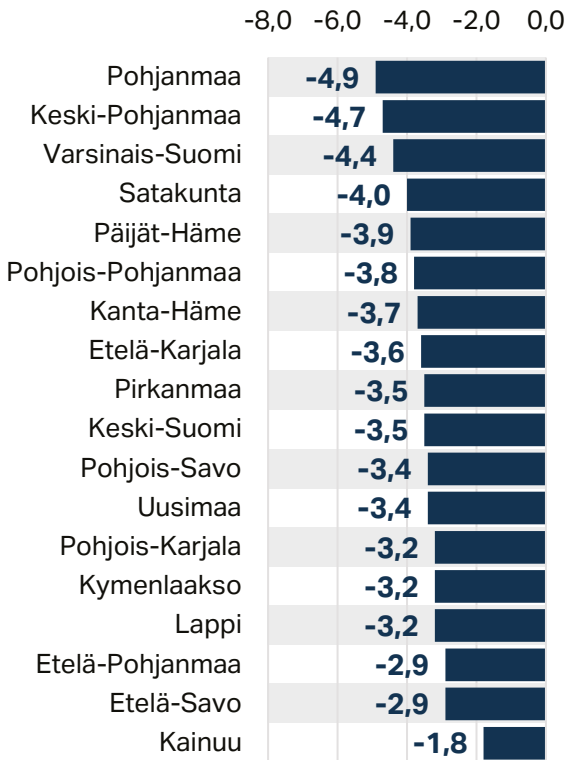
Ilmastopäästöt maakunnittain 2024

(CO₂e, tonnia/asukas)

Ilmastopäästöjen muutos 2005–2024

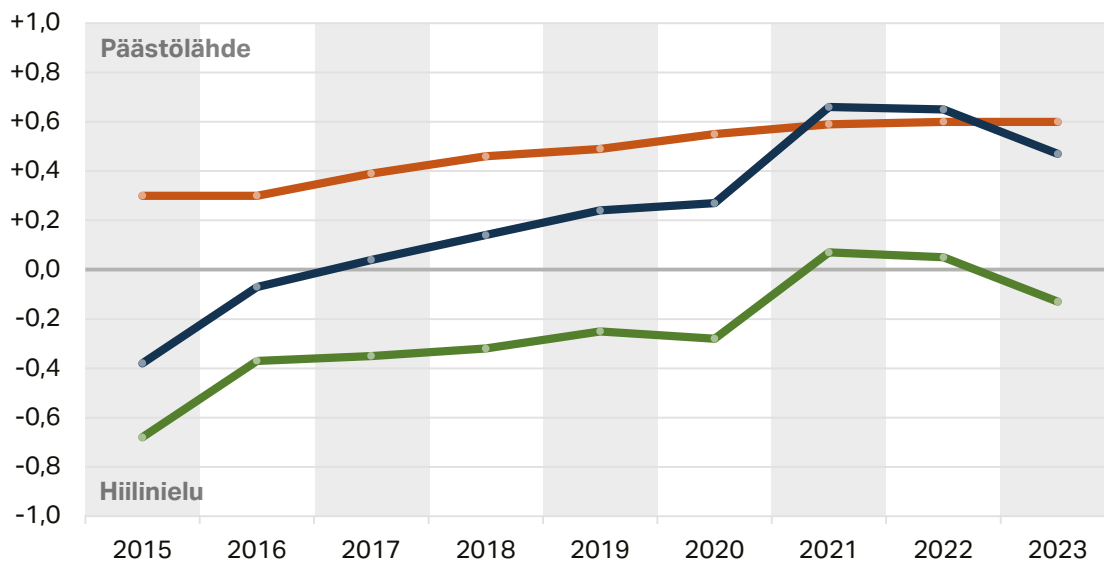
(CO₂e, tonnia/asukas)

Kuva 8. Vasemmalla maakuntien asukaskohtaiset päästöt vuonna 2024. Oikealla maakuntien asukaskohtaisten päästöjen muutokset vuosina 2005–2024. Tietolähde: Suomen ympäristökeskus.

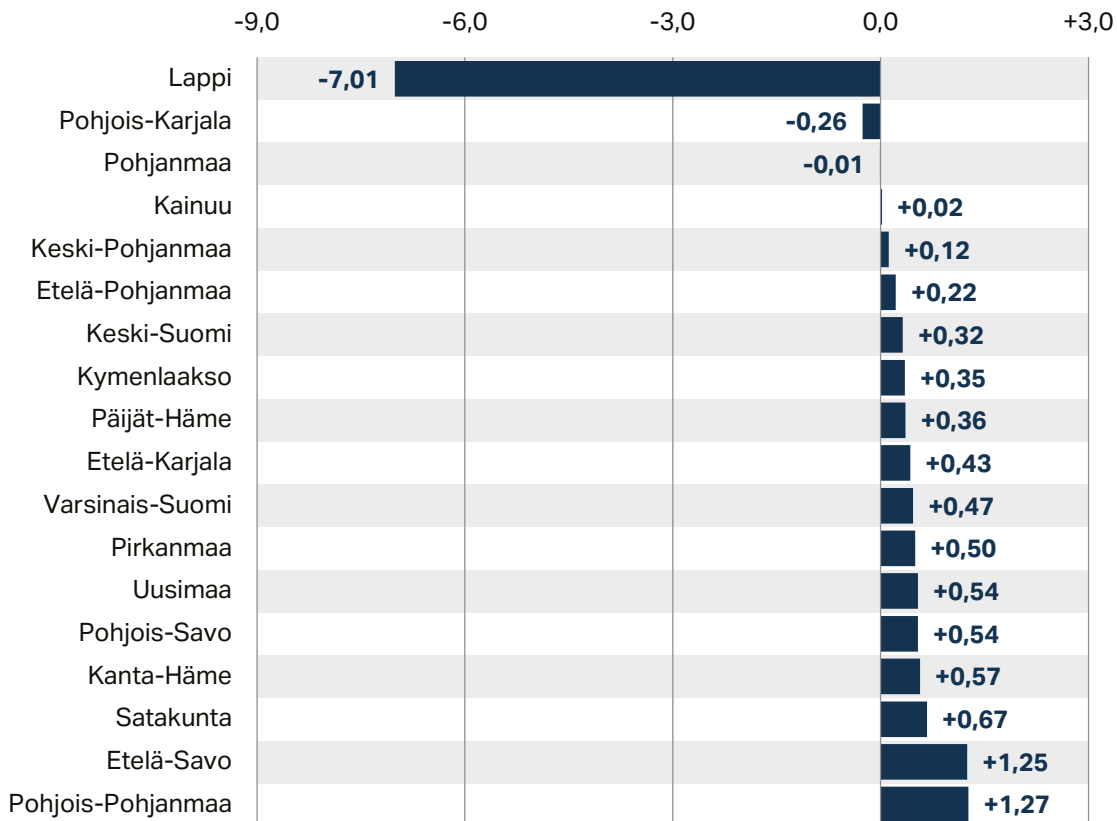
Varsinais-Suomen metsien hiilitase 2015–2023 (CO₂e, milj. t)

— Puusto — Maaperä — Metsä yhteensä

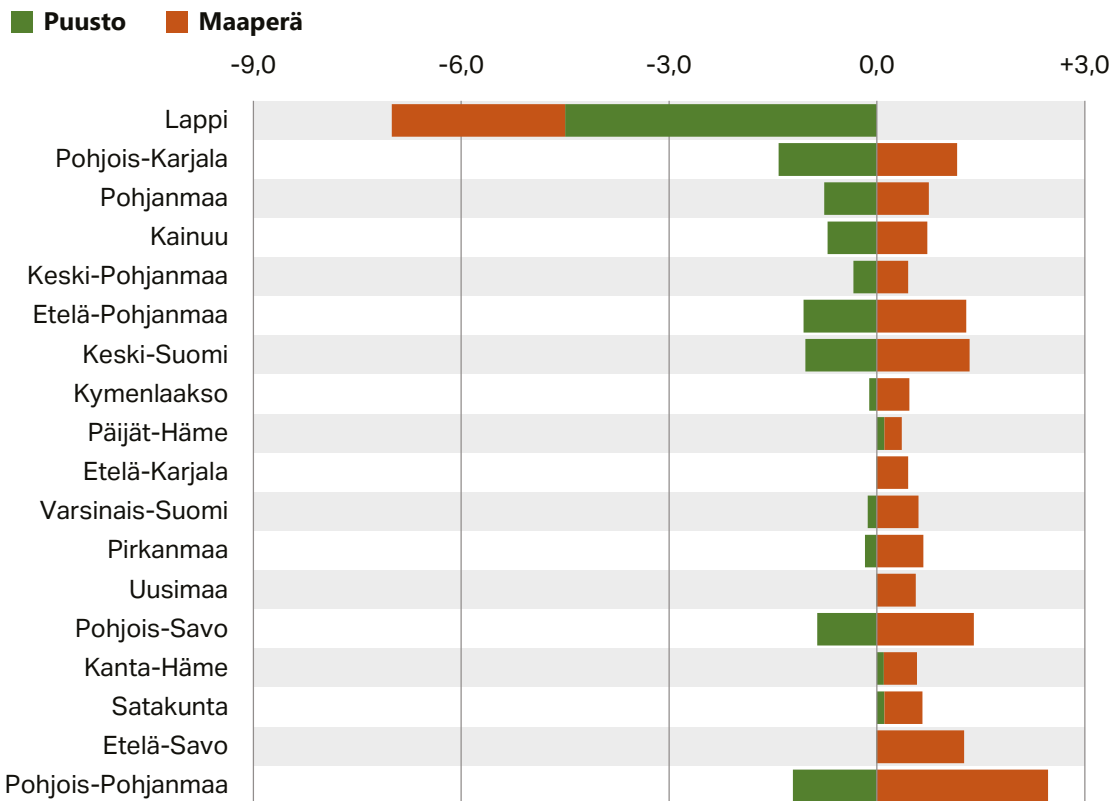
Kuva 9. Varsinais-Suomen metsien kokonaishiilitase vuosina 2015–2023. Tietolähde: Luonnonvarakeskus.

Metsien hiilitase maakunnittain 2023 (CO₂e, milj. t)

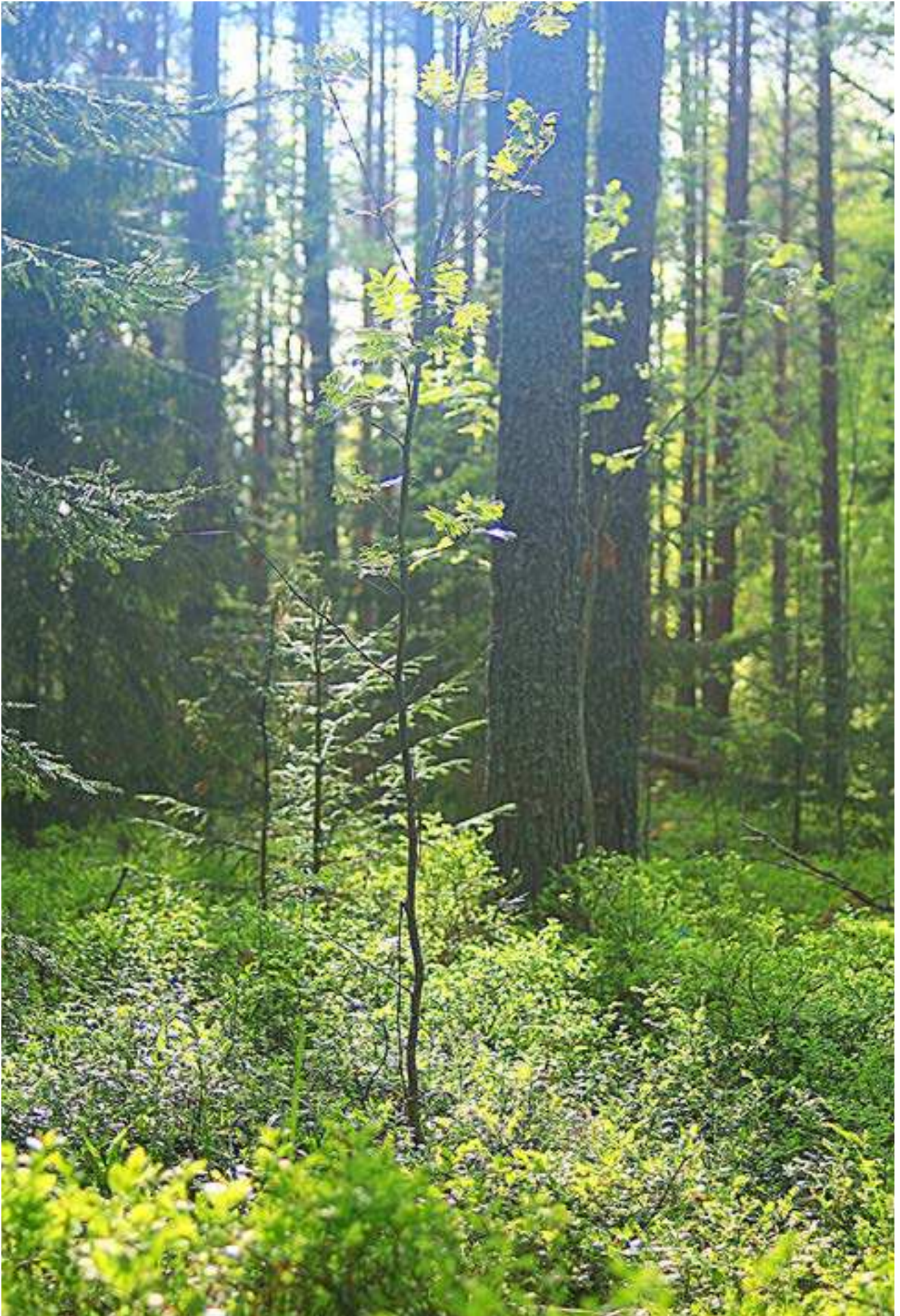

Kuva 10. Metsien kokonaishiilitase maakunnittain 2023. Tietolähde: Luonnonvarakeskus.

Metsien hiilitase maakunnittain osatekijöittäin 2023 (CO₂e, milj. t)

Kuva 11. Metsien kokonaishiilitase maakunnittain puustin ja maaperän mukaan jaettuna 2023. Tietolähde: Luonnonvarakeskus.

Kuva: Adobe Stock

Muuttovoitto Aasiasta vahvistaa Varsinais-Suomen väestökehitystä

Varsinais-Suomen asukasluku oli huhtikuun 2026 lopussa 497 895, mikä on 2 605 asukasta enemmän kuin vuotta aiemmin. Maakunnan väestönkasvu on hidastunut jonkin verran talven aikana. Varsinais-Suomen asukasluku tulee kuitenkin todennäköisesti ylittämään puolen miljoonan rajan vielä kuluvana vuonna.

Varsinais-Suomen väestönkasvu on yksinomaan Turun seudun varassa. Turun seutukunta kasvoi lähes 3 900 asukkaalla huhtikuussa 2026 verrattuna vuotta aiempaan ajankohtaan. Turun seudun väestönkasvu on edelleen keskittynyt keskuskaupunkiin, sillä Turun lähes 3 300 asukkaan kasvu kattoi suurimman osan seutukunnan kasvusta. Turun lisäksi muut ydinkaupunkiseudun kaupungit kasvavat. Raision väestönkasvu jatkuu maakunnan toiseksi nopeimpana. Kaarina puolestaan on noussut väestönkasvussa kolmannelle tilalle ohi Naantalina.

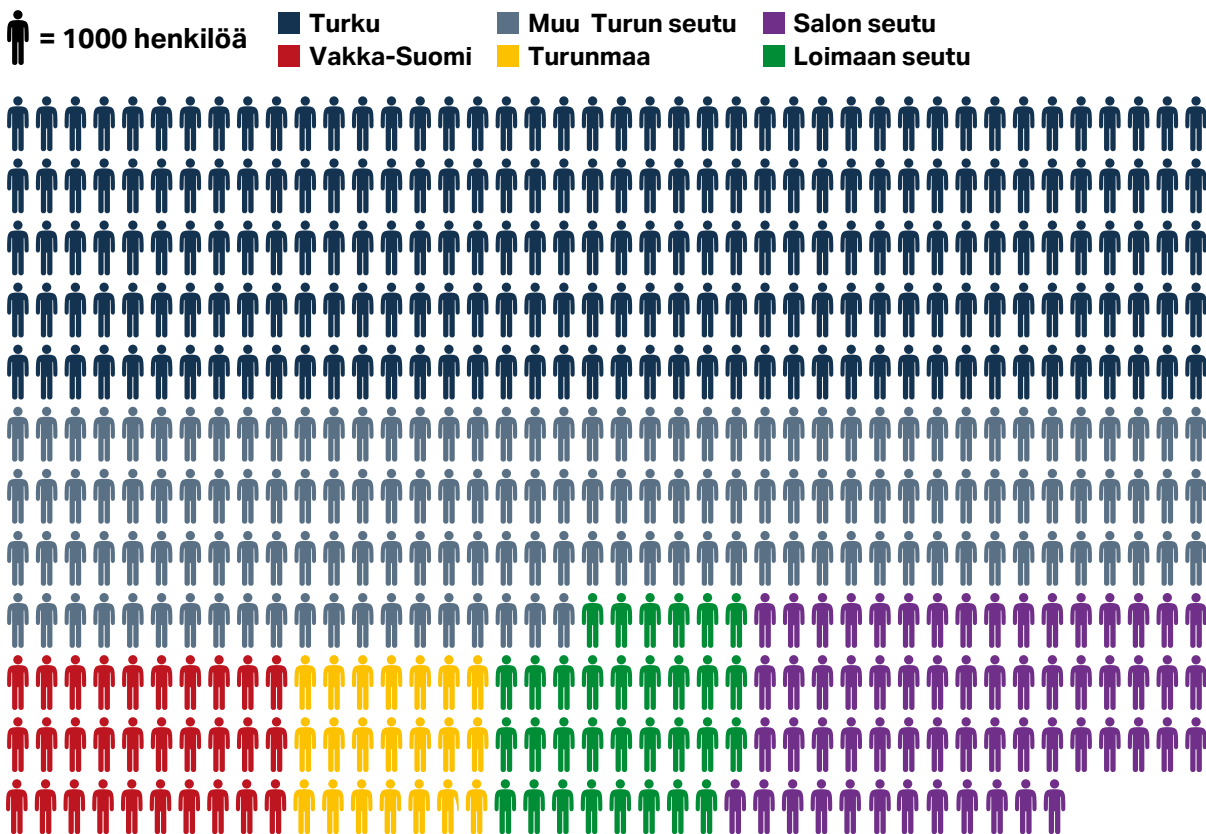
Väestönkasvu on hiipunut koko maakunnassa, ja väestöä menettäviä kuntia on maakunnassa jo enemmän kuin kasvukuntia. Useimmat kasvavat kunnat sijaitsevat Turun seudulla, mutta myös Vakka-Suomessa on useita kasvavia kuntia. Huomionarvoista on, että Vakka-Suomesta Uusikaupunki kasvoi huhtikuussa jopa nopeammin kuin Lieto. Uusikaupunki onkin onnistunut ylläpitämään positiivista väestökehitystä paremmin kuin muut seutukuntakeskukset Salo,

Loimaa ja Parainen, jossa väestö vähenee maakunnan nopeinta vauhtia.

Varsinais-Suomen väestönkasvu on ennen kaikkea seurausta maahanmuuton nopeasta kasvusta. Myös väestönkasvun viimeaikainen hiipuminen huippuluista johtuu maahanmuuton vähenemisestä, sillä maan sisäinen muuttoliike ja syntyvyys ovat pysyneet viime vuosina melko tasaisina tai jopa hieman nousujohteisina. Osa maahanmuuton hiipumisesta selittyy myös Suomen ja Viron väestötietojärjestelmiin tehdyillä korjauksilla, jonka seurauksena helmikuussa 2026 kirjattiin tilastoihin tavallista enemmän virolaisten maastamuuttoja.

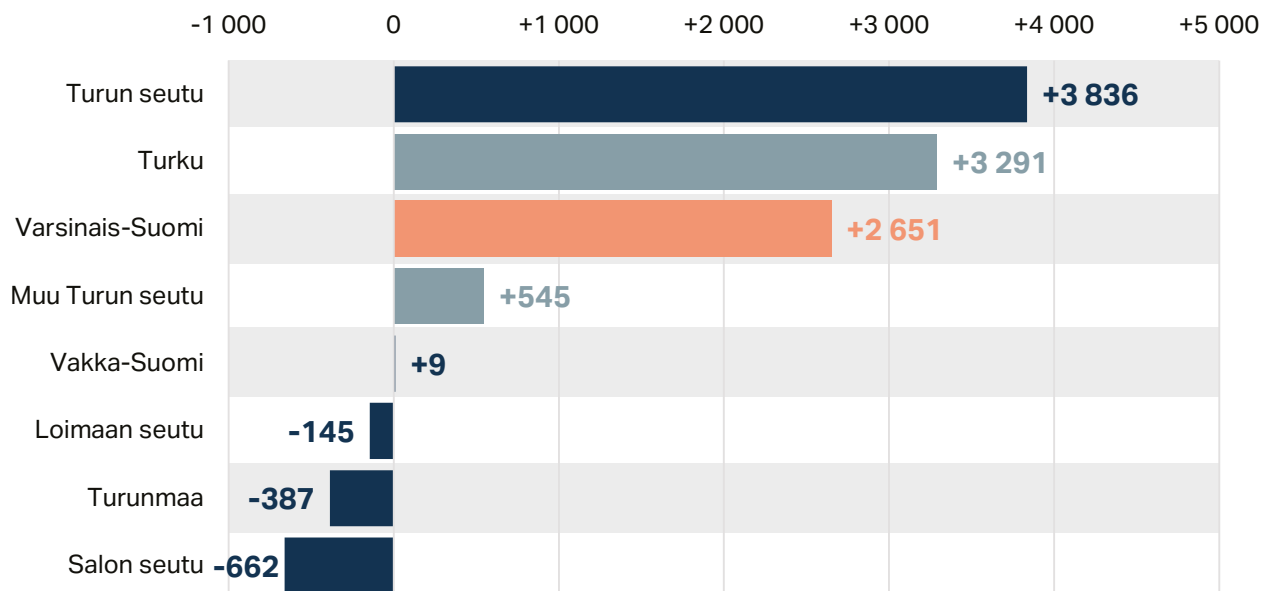
Vaikka maahanmuutto on vähentynyt viime vuosien huippulukemista, on se silti yhä huomattavan korkealla tasolla. Varsinais-Suomi saa muuttovoittoa ulkomailta yli 3 000 henkilöä vuodessa, kun netto-maahanmuutto 2010-luvulla oli vuositasolla noin tuhat henkilöä. Erityisesti Etelä- ja Kaakkois-Aasiasta tuleva maahanmuutto on kasvanut nopeasti samalla, kun Euroopasta tuleva maahanmuutto on pienentynyt Ukrainasta tulevan muuttoliikkeen vähentyessä. Aasiasta Varsinais-Suomeen tuleva maahanmuutto kohosikin vuoden vaihteessa ensimmäistä kertaa Euroopasta tulevaa korkeammaksi.

Varsinais-Suomen väestön alueellinen jakautuminen (henkilöä)

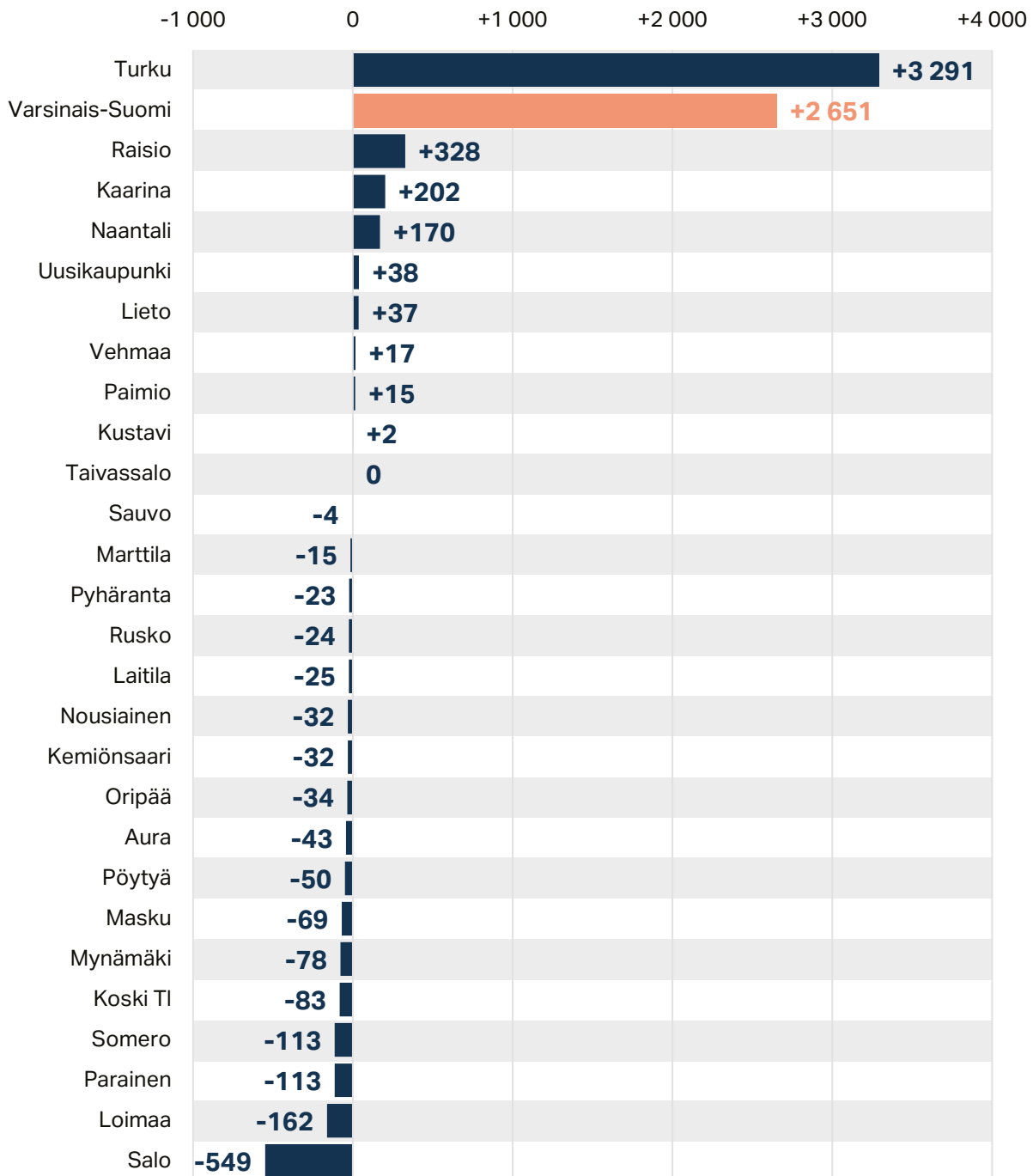
Kuva 12. Varsinais-Suomen väestön jakautuminen alueittain 30.4.2026. Tietolähde: Tilastokeskus.

Asukasluvun vuosimuutos huhtikuussa 2026 (henkilöä)

Kuva 13. Väestömuutos Varsinais-Suomessa huhtikuussa 2026 edellisen vuoden vastaavaan ajankohtaan verrattuna. Tietolähde: Tilastokeskus.

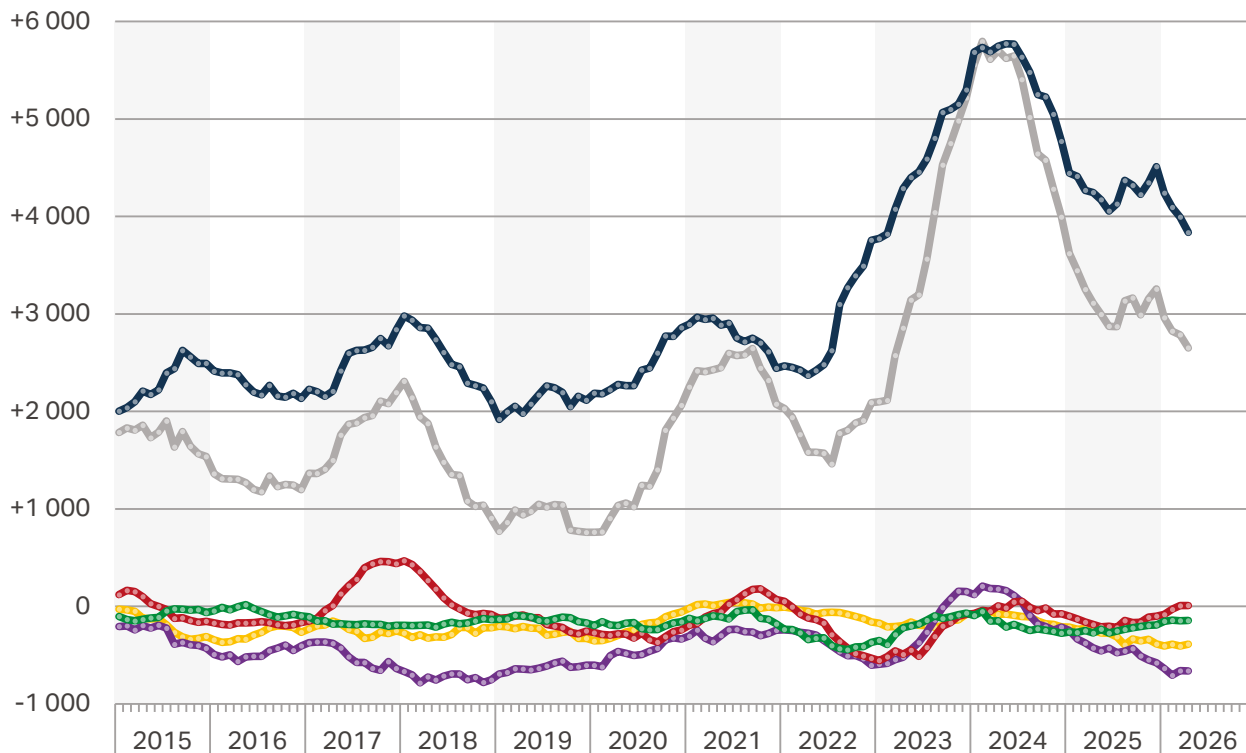
Asukasluvun vuosimuutos huhtikuussa 2026 (henkilöä)

Kuva 14. Väestömuutos Varsinais-Suomen kunnissa huhtikuussa 2026 edellisen vuoden vastaavaan ajankohtaan verrattuna. Tietolähde: Tilastokeskus.

Asukasluvun vuosimuutoksen kuukausittainen kehitys (henkilöä)

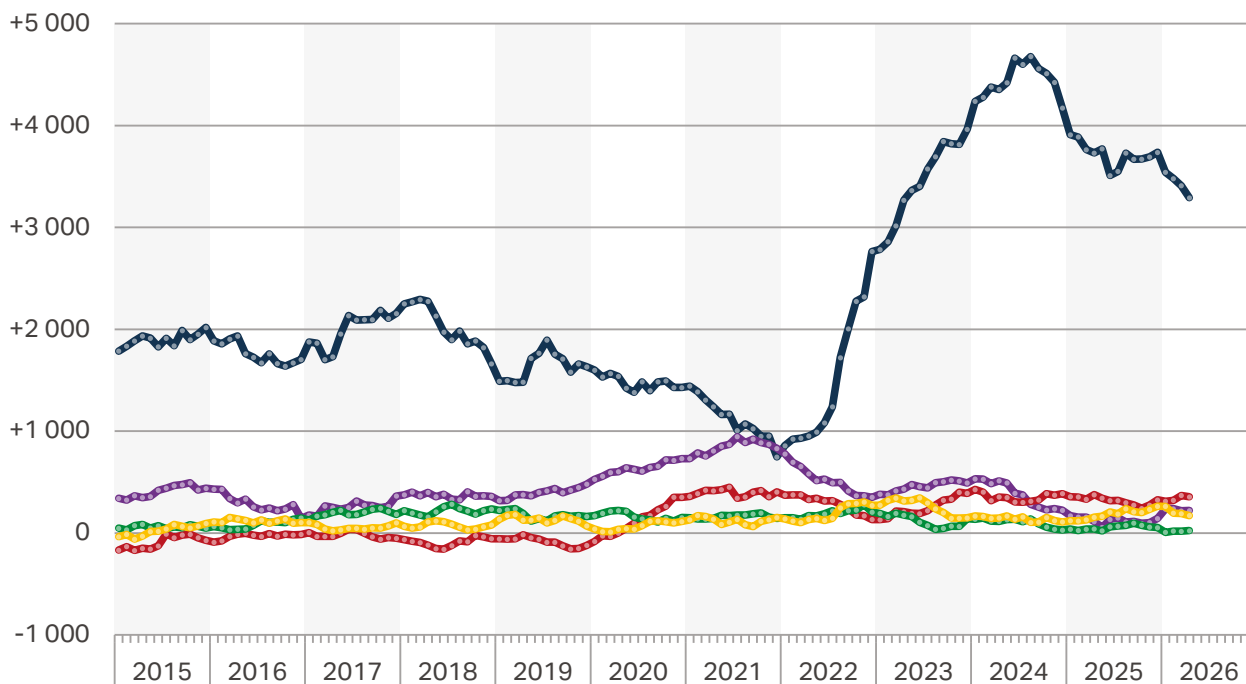
— Turun seutu — Salon seutu — Loimaan seutu — Vakka-Suomi — Turunmaa
— Varsinais-Suomi

Kuva 15. Asukasluvun vuosimuutoksen kuukausittainen kehitys seutukunnittain Varsinais-Suomessa. Tietolähde: Tilastokeskus.

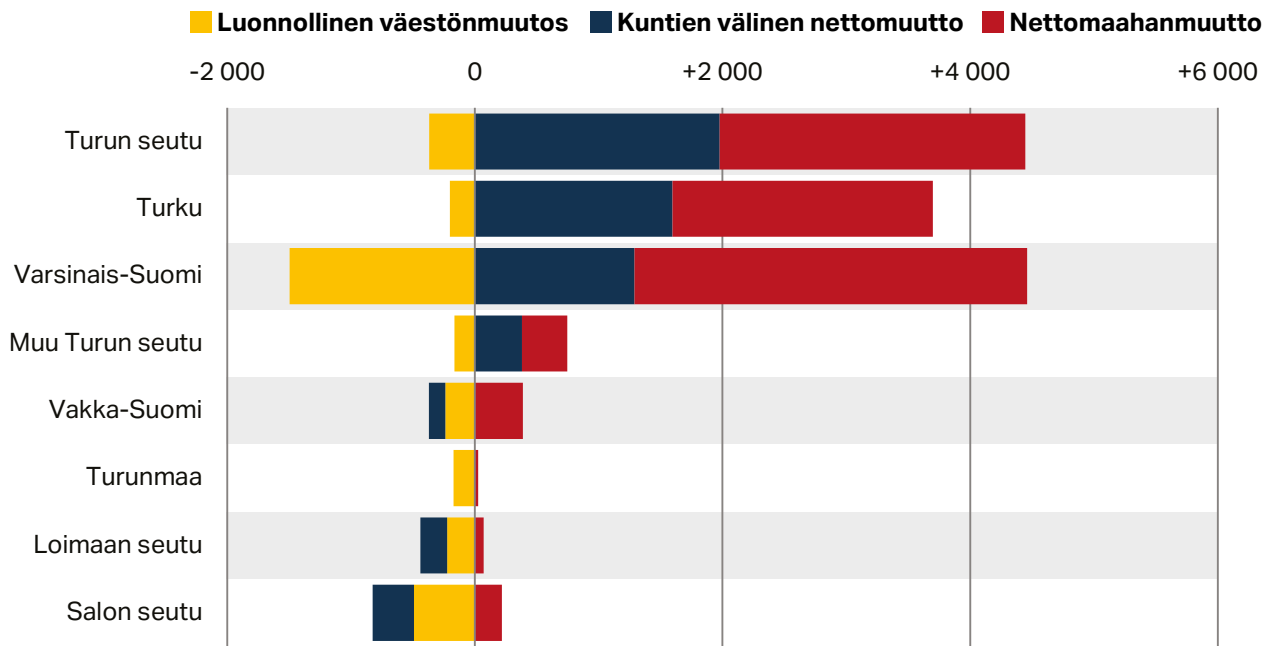
Asukasluvun vuosimuutoksen kuukausittainen kehitys (henkilöä)

— Turku — Kaarina — Raisio — Lieto — Naantali

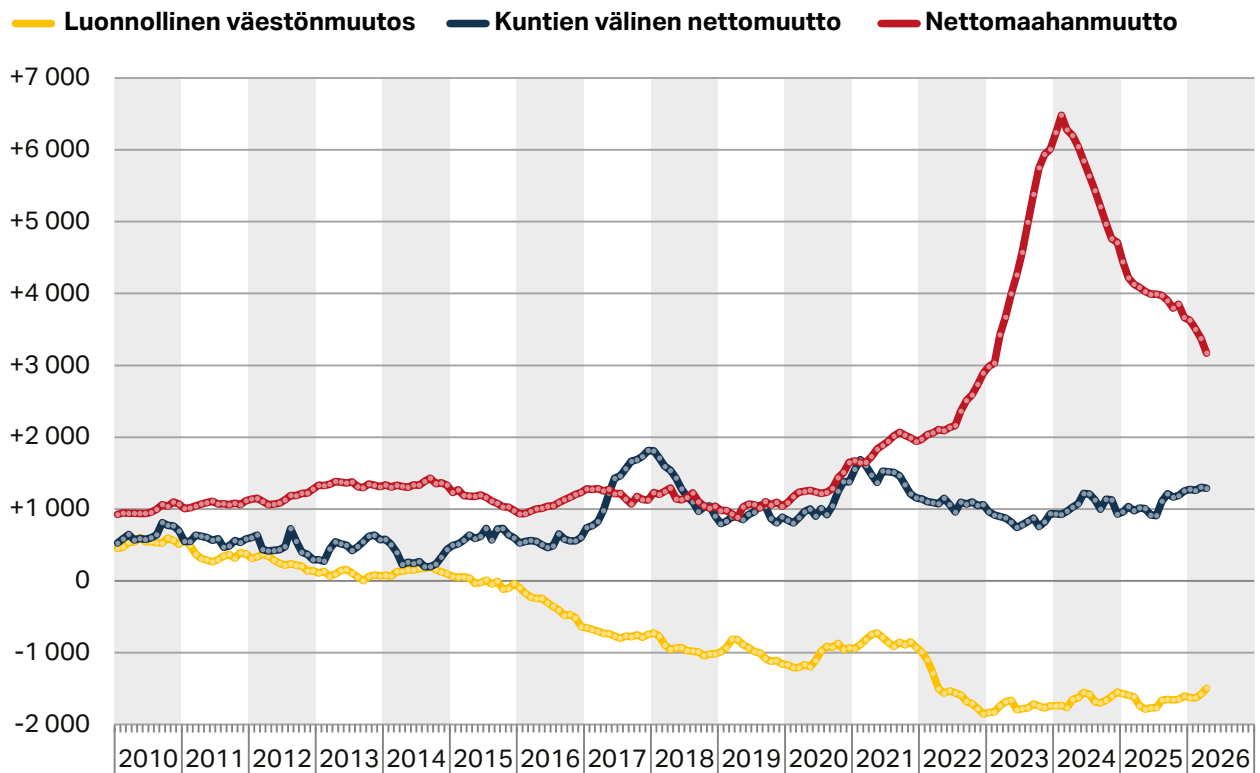
Kuva 16. Asukasluvun vuosimuutoksen kuukausittainen kehitys kunnittain Turun ydinkaupunkiseudulla. Tietolähde: Tilastokeskus.

Asukasluvun vuosimuutos huhtikuussa 2026 (henkilöä)

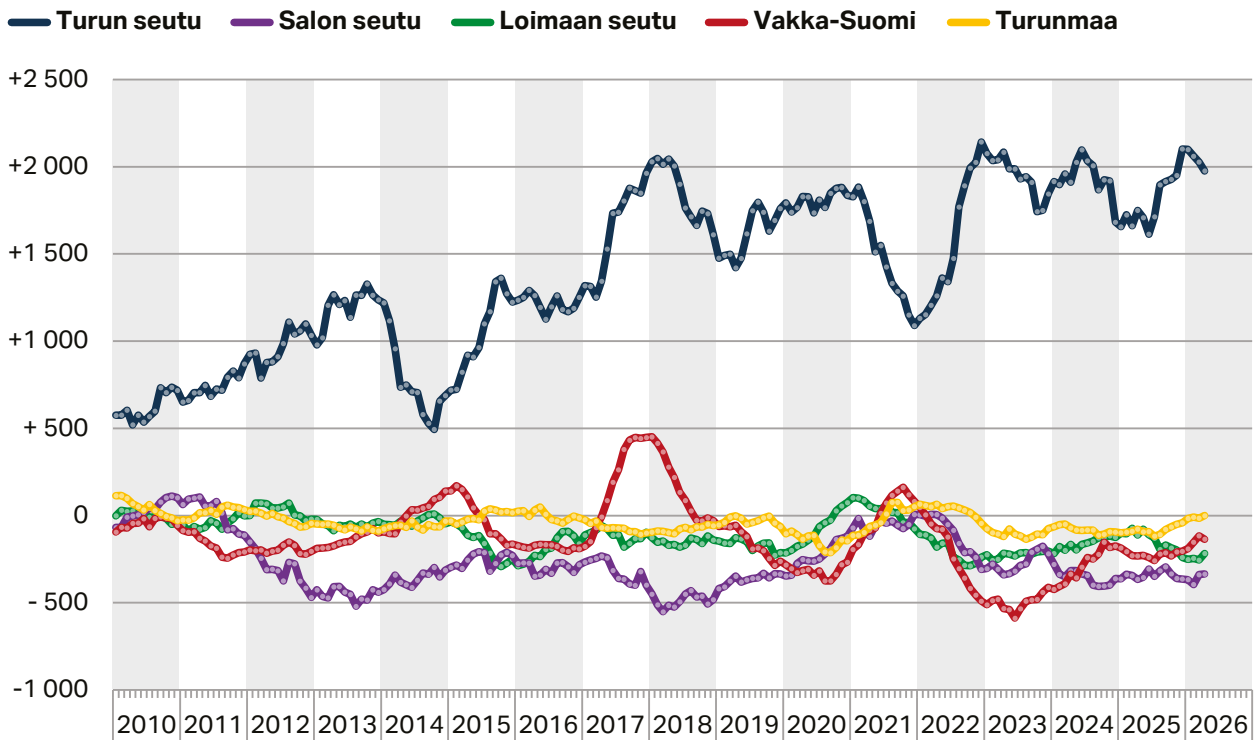
Kuva 17. Asukasluvun vuosimuutoksen rakenne huhtikuussa 2026. Tietolähde: Tilastokeskus.

Asukasluvun vuosimuutoksen osatekijöiden kehitys Varsinais-Suomessa

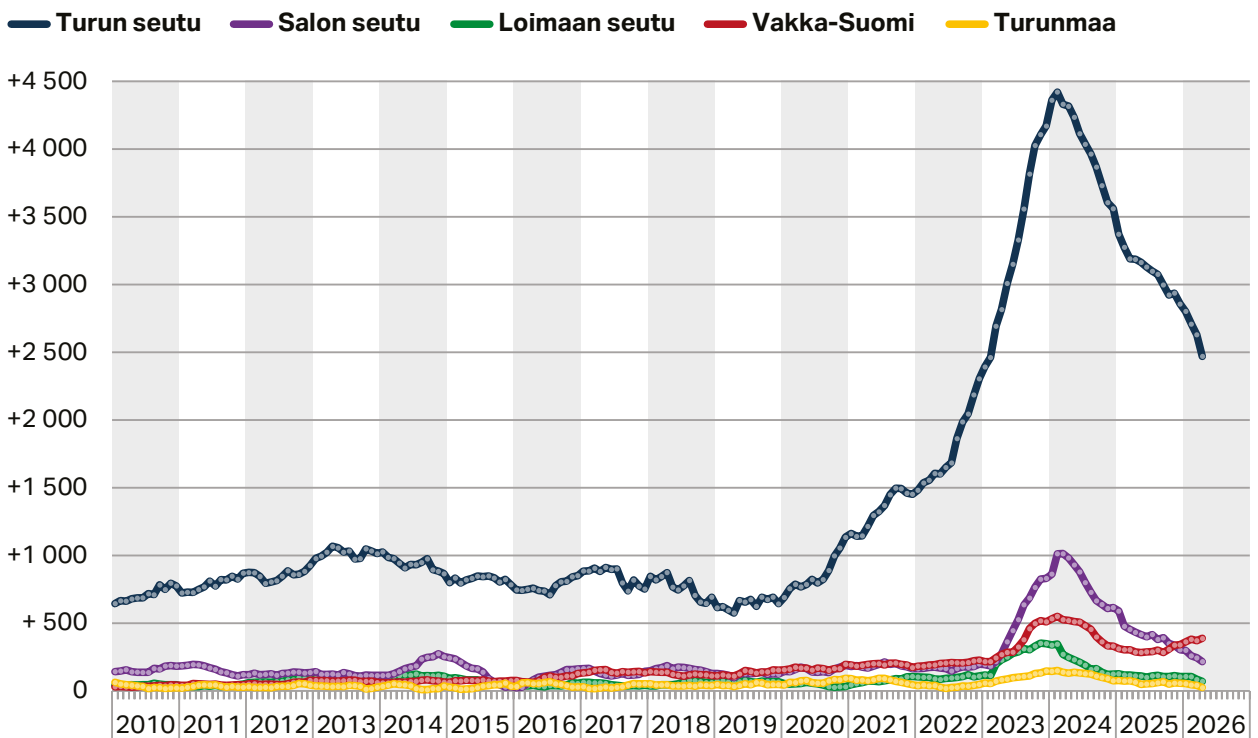
Kuva 18. Asukasluvun vuosimuutoksen osatekijöiden kuukausittainen kehitys Varsinais-Suomessa. Tietolähde: Tilastokeskus.

Maan sisäisen nettomuuton vuosisumman kehitys kuukausittain (henkilöä)

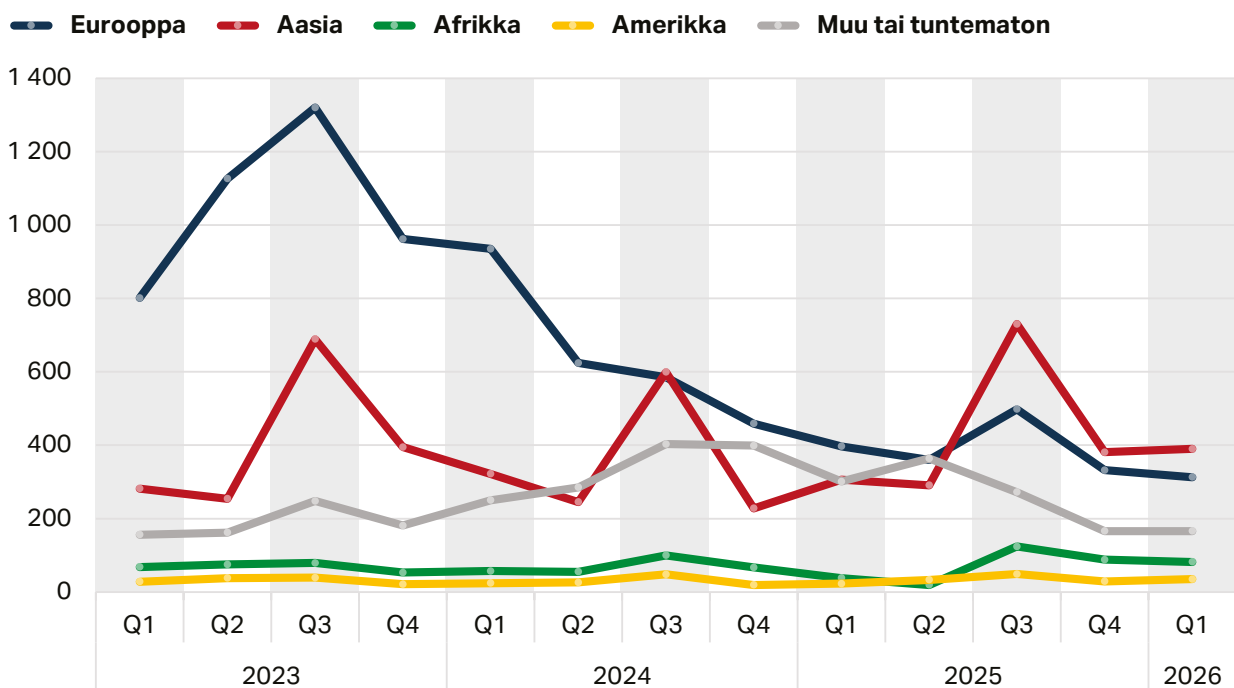
Kuva 19. Maan sisäisen nettomuuton kuukausittainen kehitys Varsinais-Suomessa. Tietolähde: Tilastokeskus. Luvut kuvaavat vuosimuutosta, jossa kullekin kuukaudelle on laskettu yhteen edellisen vuoden muuttovoitto tai -tappio.

Nettomaahanmuuton vuosisumman kehitys kuukausittain (henkilöä)

Kuva 20. Nettomaahanmuuton kuukausittainen kehitys Varsinais-Suomessa. Tietolähde: Tilastokeskus. Luvut kuvaavat vuosimuutosta, jossa kullekin kuukaudelle on laskettu yhteen edellisen vuoden muuttovoitto tai -tappio.

Maahanmuutto Varsinais-Suomeen maanosittain (henkilöä)

Kuva 21. Varsinais-Suomeen suuntautuvan maahanmuuton kehitys lähtömaanosittain.
Tietolähde: Tilastokeskus.

Työllisyyskehitys jatkuu sitkeän alavireisenä

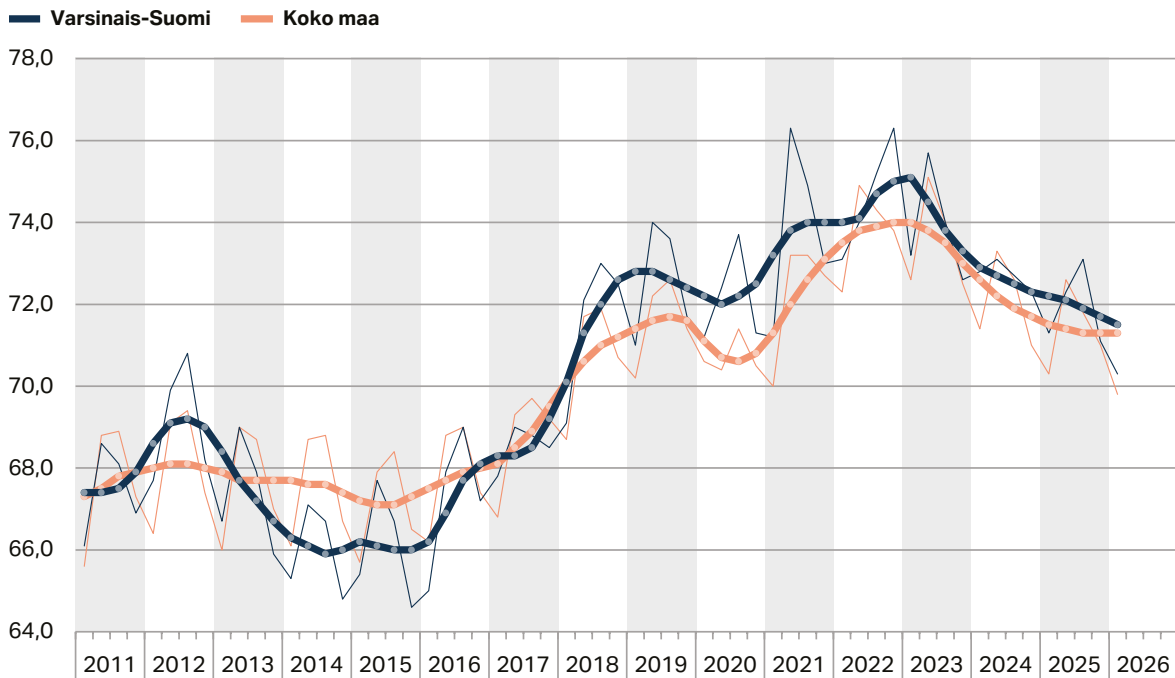
Varsinais-Suomen työllisyysasteen trendiluku oli vuoden 2026 ensimmäisellä neljänneksellä 71,5 %, mikä oli 0,7 prosenttiyksikköä alempi kuin samaan aikaan vuotta aiemmin. Myös työllisten määrän trendikehitys kääntyi niukkaan laskuun vuoden ensimmäisellä neljänneksellä. Koko maan 15–64-vuotiaiden työllisyysasteen trendiluku oli viime vuoden lopussa 71,3 %, eli aavistuksen Varsinais-Suomen työllisyysastetta matalampi. Työllisyysasteen lasku on kuitenkin jatkunut myös Suomessa keskimäärin.

Vielä viime vuoden lopulla näytti siltä, että työllisyysasteen laskun pohja olisi saavutettu. Uusimpien lukujen valossa työllisyyskehitys jatkuu kuitenkin sitkeän alavireisenä. Työ- ja elinkeinoministeriön lyhyen aikavälin työmarkkinaennuste ennustaakin koko maan työllisyysasteen säilyvän vuoden 2025 tasoalla myös kuluvana vuotena. Suomen talous kuitenkin kasvoi vuoden ensimmäisellä neljänneksellä 0,9 %, mikä ennustaisi myös parempaa työllisyyskehitystä. Työllisyyden kasvu seuraa aina viiveellä talouskasvua, joten nopeaa käännettä työllisyysasteen trendikehityksessä ei välttämättä ole odotettavissa. Alkuvuoden piristymisen talouskasvussa näkyikin työllisyyslukuissa merkittävästi vasta aikaisintaan syksyllä.

Heikon työllisyyskehityksen lisäksi myös työttömyyden kasvu on jatkunut sitkeänä. Varsinais-Suomen työttömyysaste oli lokakuussa 11,4 %, mikä oli 0,6 prosenttiyksikköä korkeampi kuin vuotta aiemmin. Myös työttömyysasteen kehitystrendi on yhä kasvussa. Varsinais-Suomen työttömyystilanne on kuitenkin yhä parempi kuin Uudellamaalla, Pirkanmaalla tai koko maassa keskimäärin. Esimerkiksi Pirkanmaan työttömyysaste oli huhtikuussa 1,5 prosenttiyksikköä Varsinais-Suomea heikompi.

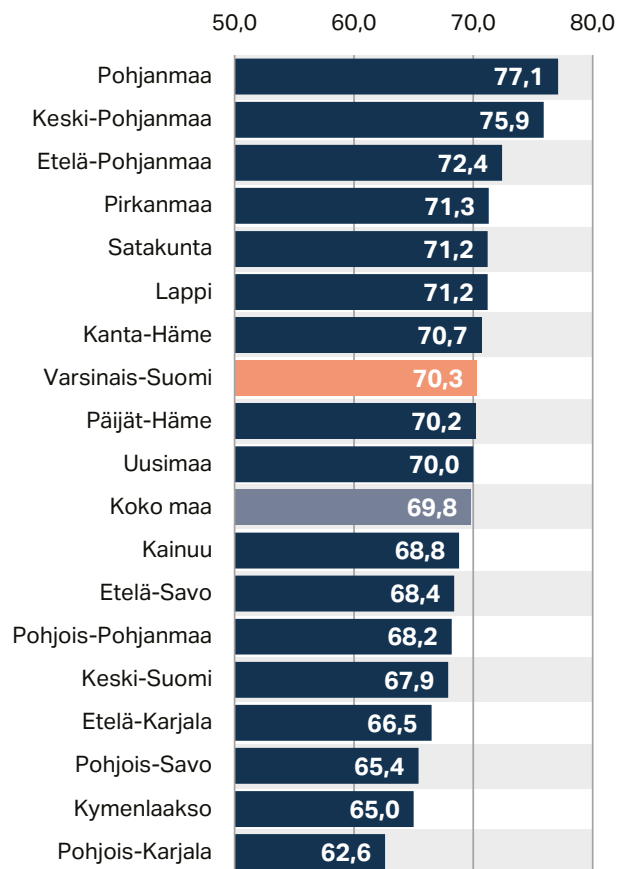
Alueellisesti tarkasteltuna Varsinais-Suomen seutukuntien viimeaikainen työttömyyskehitys on ollut selvästi vakainta Turunmaalla. Vaikka myös Turunmaalla työttömyysaste kasvoi huhtikuussa edellisvuotiseen verrattuna, on Turunmaan työttömyysaste noussut vain maltillisesti viime vuosien aikana. Vakka-Suomessa työttömyysaste on sen sijaan noussut erittäin nopeasti autotehtaan lomautusten ja irtisanomisten seurauksena. Salon seudun työttömyysaste on verrattain korkea. Seutukunnan työttömyyden kehitystrendi on kuitenkin pysynyt viime kuukaudet vakaana, ja huhtikuussa Salon seudun työttömyysaste olikin aavistuksen edellisvuotista matalampi.

Työllisyyssasteen kehitys (% , 15–64-vuotiaat, trendikehitys paksulla viivalla)

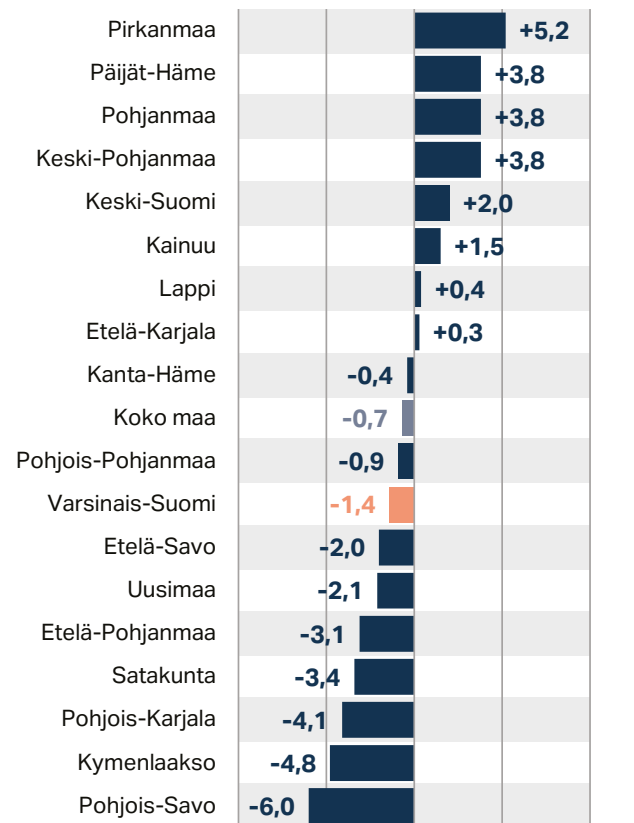
Kuva 22. Varsinais-Suomen ja koko maan työllisyyssasteen trendikehitys. Tietolähde: Tilastokeskus. Paksu viiva kuvaa työllisyyssasteen kausitasoitettua ja ohut viiva alkuperäistä aikasarjaa.

Työllisyyssaste (Q1/2026, 15–64-vuotiaat, %)

Työllisyyssasteen vuosimuutos

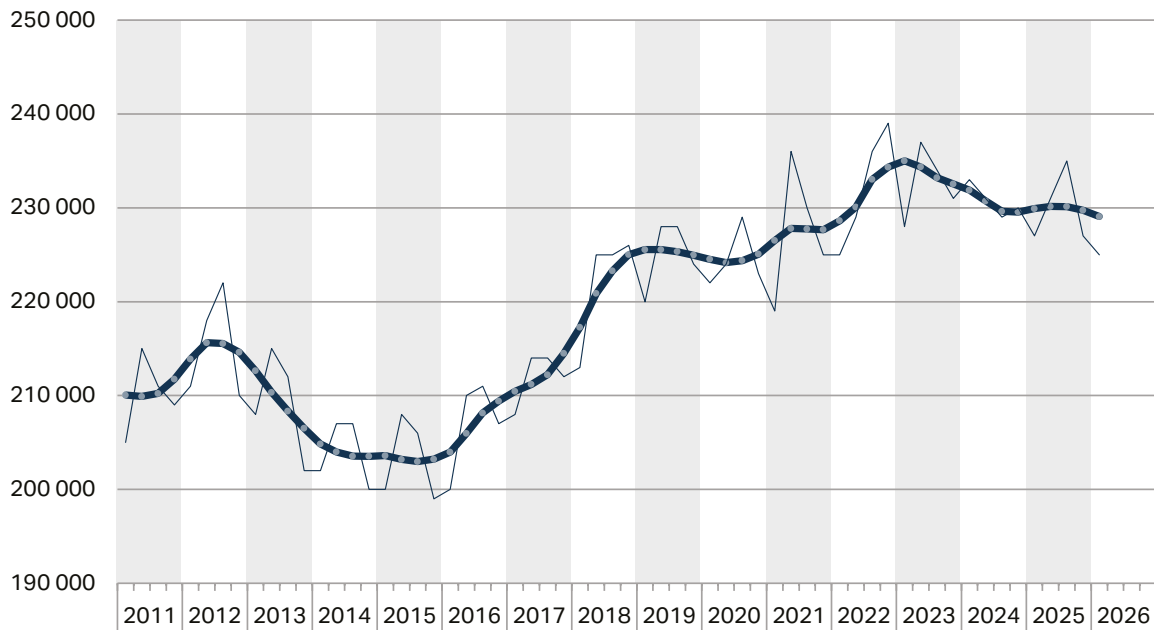
(Q1/2025 – Q1/2026, 15–64-vuotiaat, %-yks.)

Kuva 23. Työllisyyssaste vuoden 2026 ensimmäisellä neljänneksellä ja työllisyyssasteen muutos verrattuna edellisen vuoden vastaavaan ajankohtaan. Tietolähde: Tilastokeskus.

Työllisten määrän kehitys Varsinais-Suomessa

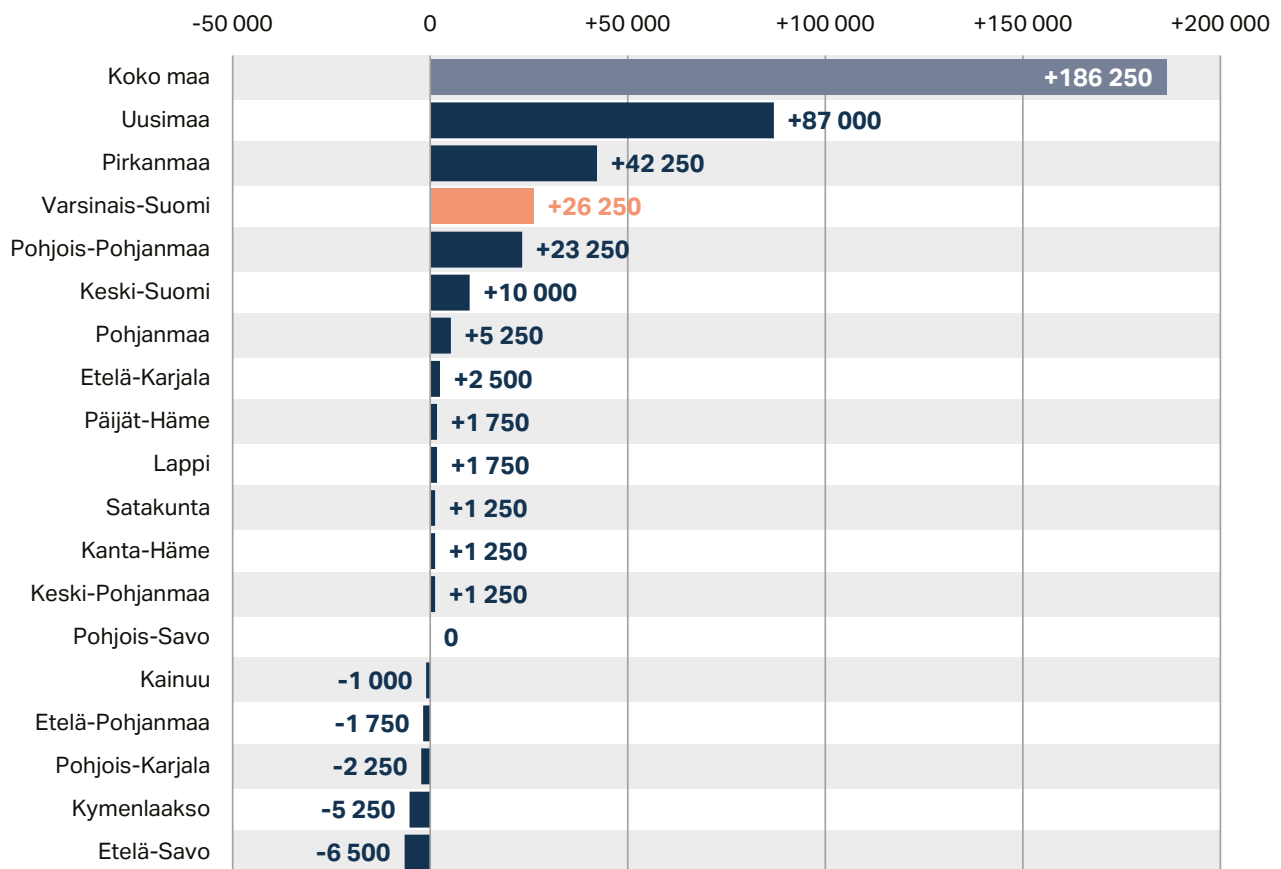
(henkilöä, trendikehitys paksulla viivalla)

Kuva 24. Työllisten määrän kehitystrendi Varsinais-Suomessa. Tietolähde: Tilastokeskus. Paksu viiva kuvaa työllisyysasteen kausitasoitettua ja ohut viiva alkuperäistä aikasarjaa.

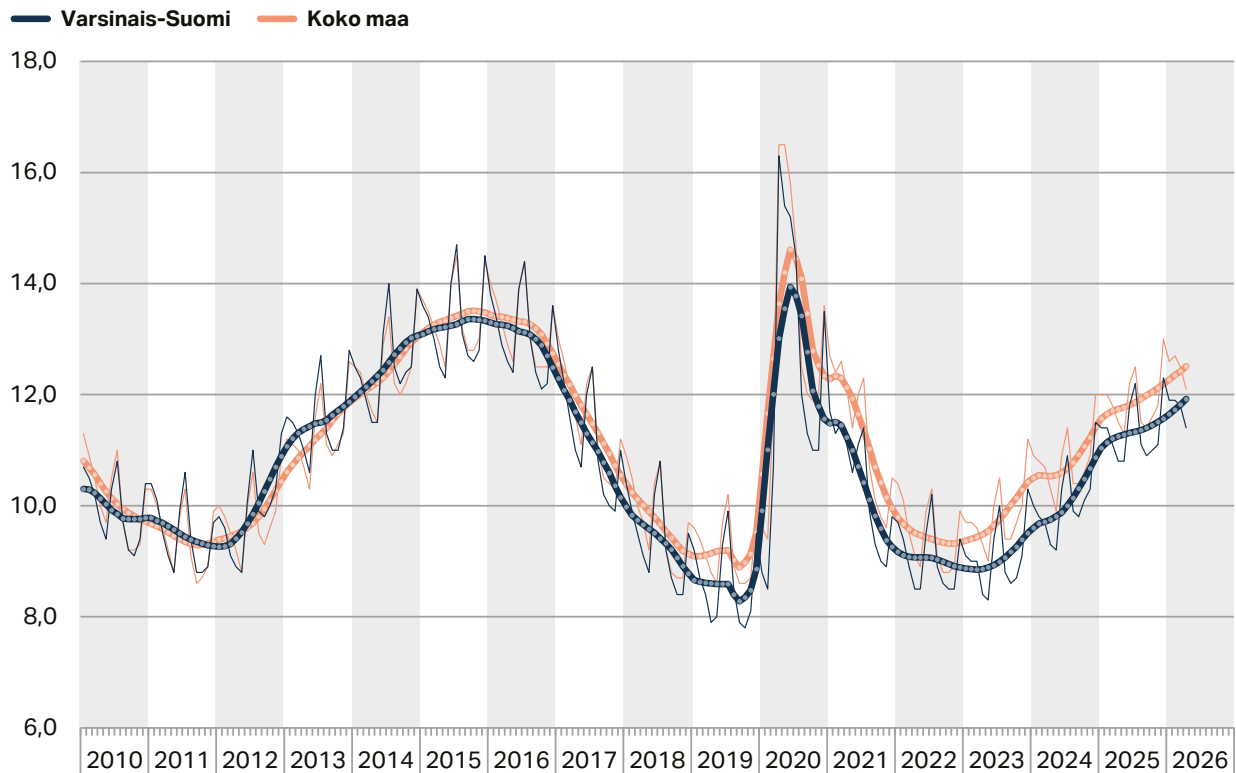
Työllisten määrän muutos vuoden 2015 tasoon verrattuna

(Q1/2026 vuosikeskiarvo, henkilöä)

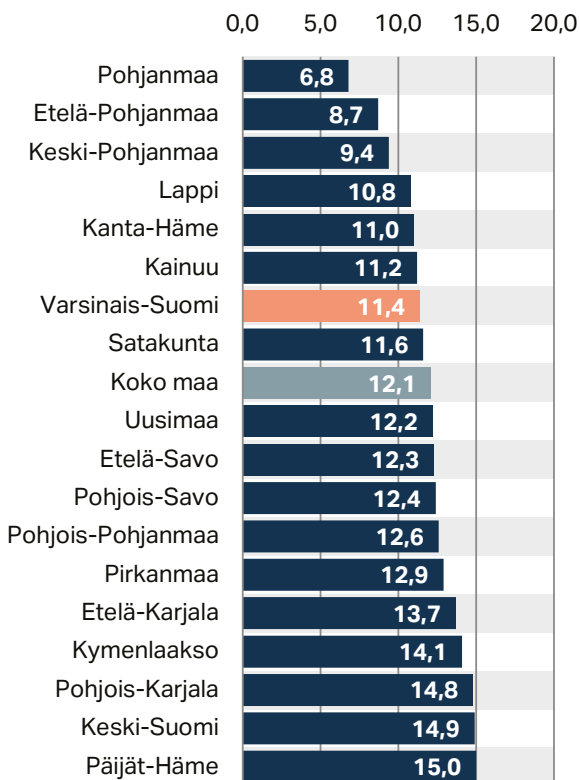
Kuva 25. Työllisten määrän muutos vuoden 2026 ensimmäisellä neljänneksellä vuoden 2015 keskitasoon verrattuna. Tietolähde: Tilastokeskus.

Työttömyysasteen kehitys (% , trendikehitys paksulla viivalla)

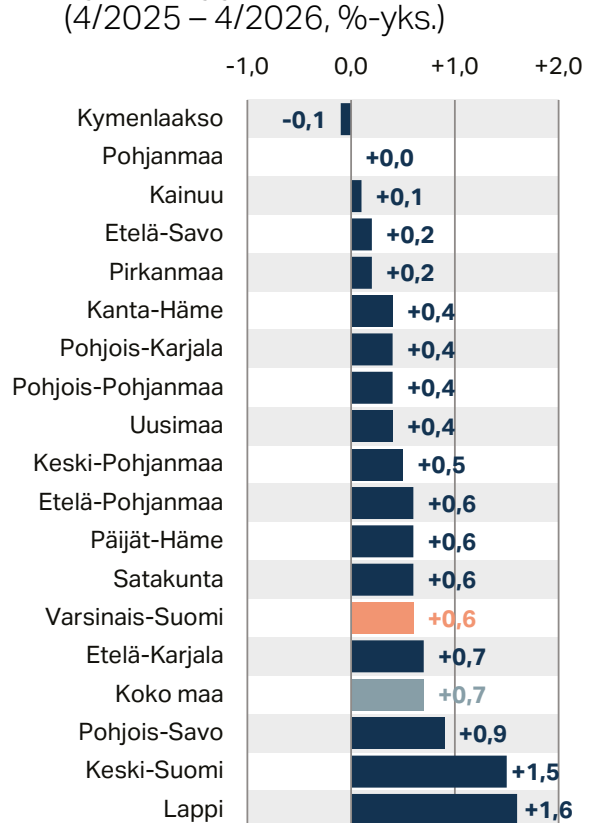

Kuva 26. Varsinais-Suomen ja koko maan työttömyysasteen kehitys. Tietolähde: KEHA-keskus.

Työttömyysaste huhtikuussa 2026 (%)

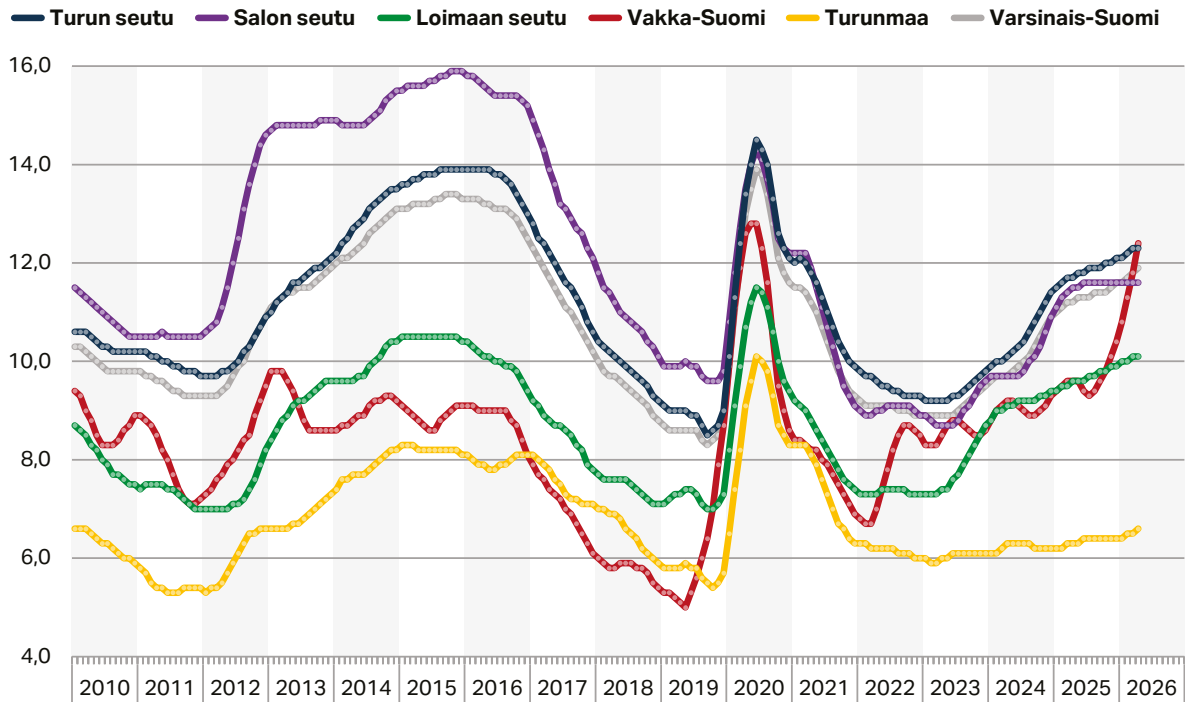

Työttömyysasteen vuosimuutos (4/2025 – 4/2026, %-yks.)

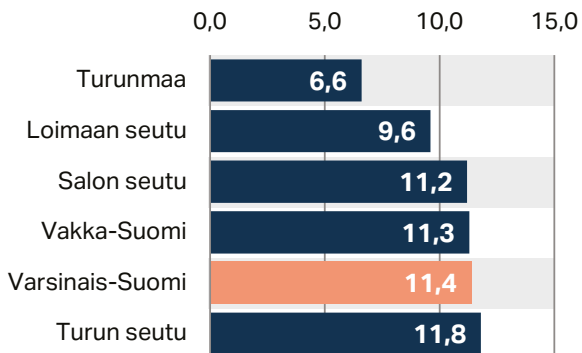
Kuva 27. Työttömyysaste maakunnittain huhtikuussa 2026 ja työttömyysasteen muutos verrattuna edellisen vuoden vastaavaan ajankohtaan. Tietolähde: KEHA-keskus.

Työttömyysasteen trendin kehitys (%)

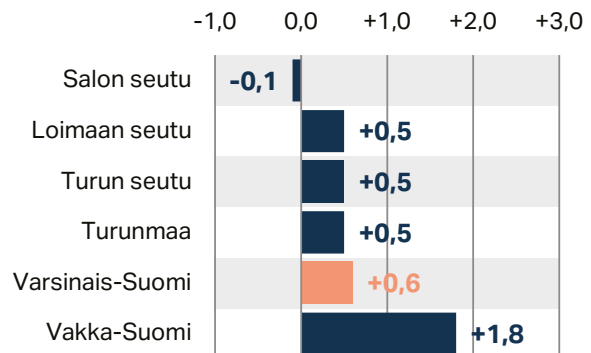
Kuva 28. Varsinais-Suomen seutukuntien työttömyysasteen trendikehitys. Tietolähde: KEHA-keskus.

Työttömyysaste huhtikuussa 2026 (%)

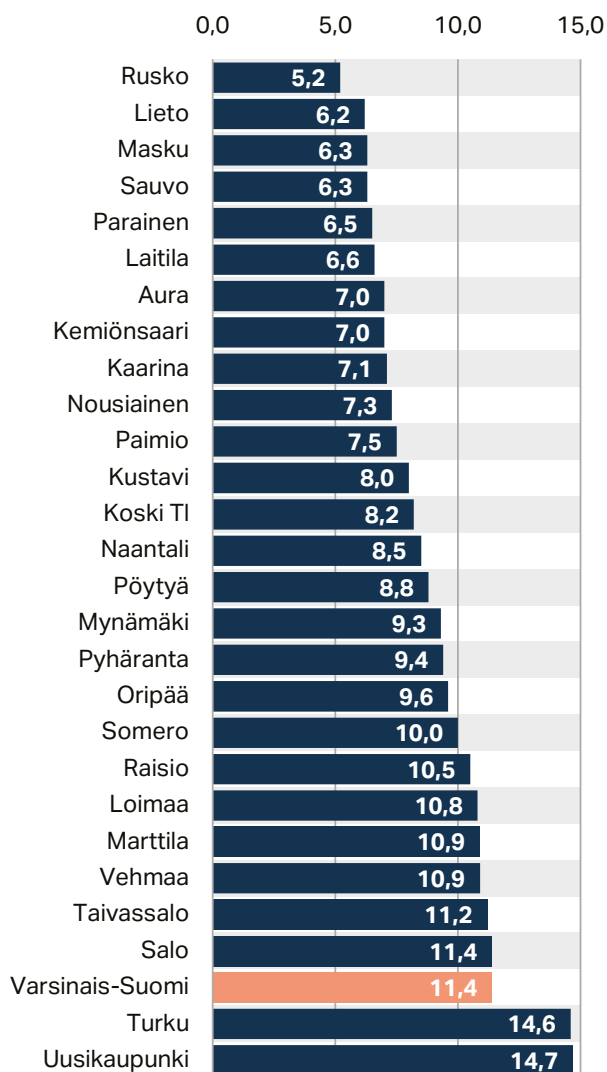
Työttömyysasteen vuosimuutos

(4/2025 – 4/2026, %-yks.)

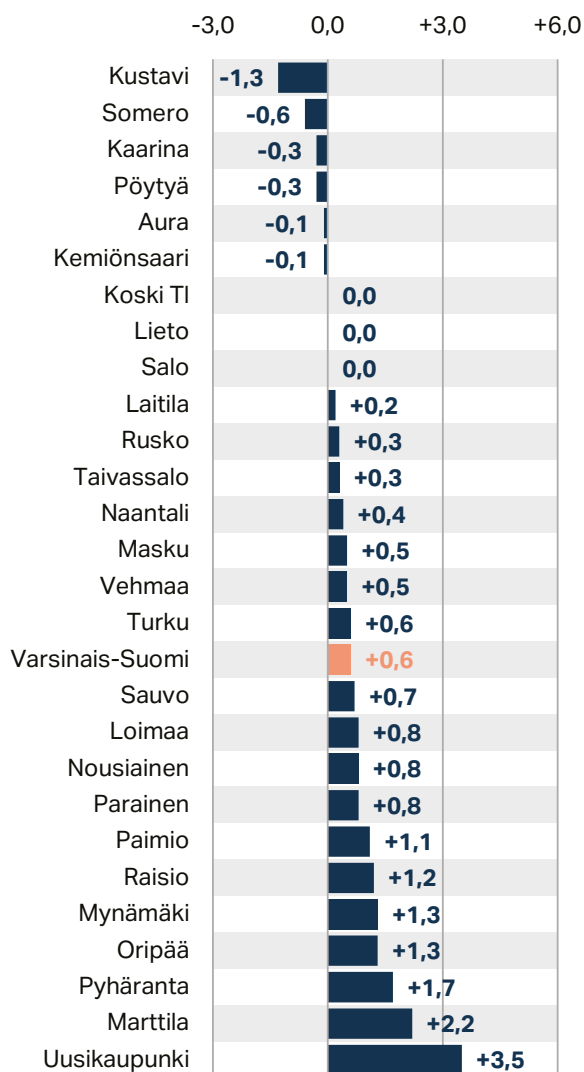
Kuva 29. Työttömyysaste seutukunnittain huhtikuussa 2026 ja työttömyysasteen muutos verrattuna edellisen vuoden vastaavaan ajankohtaan. Tietolähde: KEHA-keskus.

Työttömyysaste huhtikuussa 2026 (%)

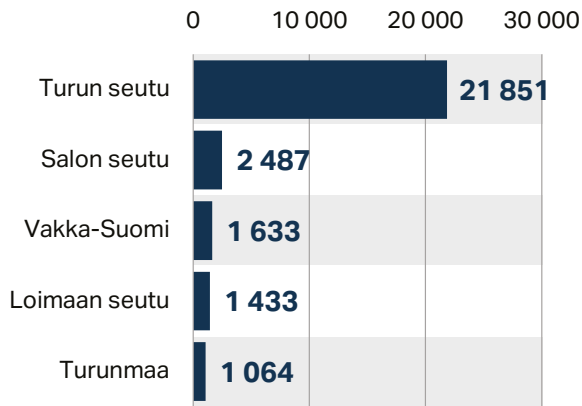
Työttömyysasteen vuosimuutos

(4/2025 – 4/2026, %-yks.)

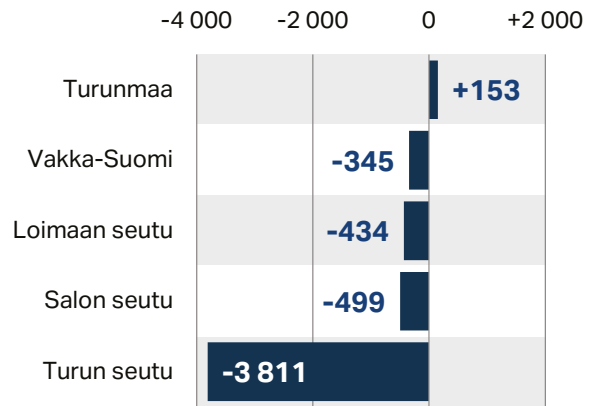

Kuva 30. Työttömyysaste kunnittain huhtikuussa 2026 ja työttömyysasteen muutos verrattuna edellisen vuoden vastaavaan ajankohtaan. Tietolähde: KEHA-keskus.

Uudet avoimet työpaikat huhtikuussa 2026 (vuosisumma)

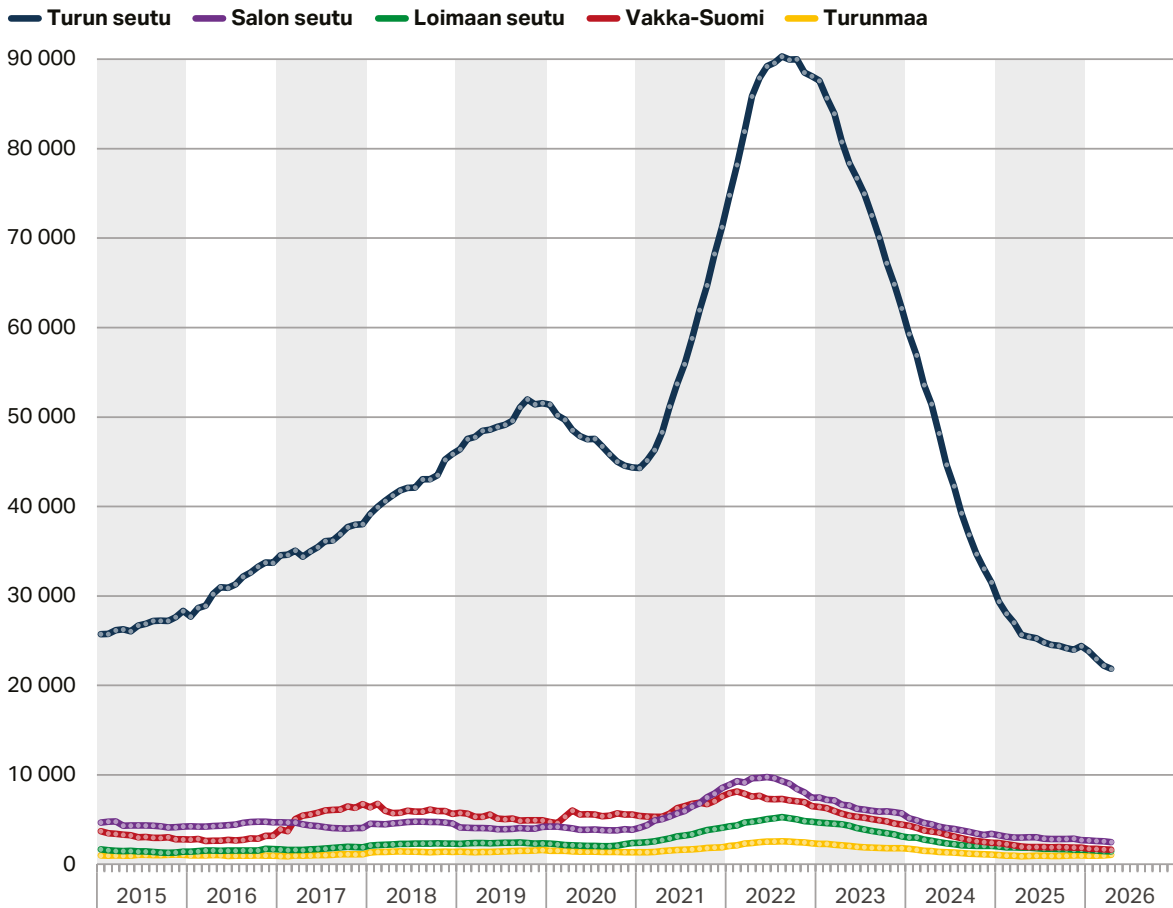

Uusien avoimien työpaikkojen vuosisumman muutos (4/2025–4/2026)

Kuva 31. Uusien avoimien työpaikkojen vuosisumma huhtikuussa 2026 ja vuosisumman muutos verrattuna edellisen vuoden vastaavaan ajankohtaan. Tietolähde: KEHA-keskus. Vuosisumma kuvaa uusien avoimien työpaikkojen yhteenlaskettua määrää edellisen 12 kk aikana.

Uusien avoimien työpaikkojen määrän kehitys (vuosisumma)

Kuva 32. Uusien avoimien työpaikkojen määrän kehitys Varsinais-Suomessa vuositason tasolla. Tietolähde: KEHA-keskus. Vuosisumma kuvaa uusien avoimien työpaikkojen yhteenlaskettua määrää edellisen 12 kk aikana.

